

IATA CE ISI PROPUNE SA FIE NOUA PAGINA, BILUNARA, A ZIARULUI NOSTRU

Lumea ideilor

La prima sa aparitie, „LUMEA IDEILOR” va prezenta in pagina 4-a:

- un dialog cu prof. univ. Radu Florian despre DEMOCRATIE;
- o rubrică de profiluri — „Oameni, idei, idealuri” — semnată de Ion Felea;
- „Hippies pe banca acuzărilor” — o succintă prezentare a acestui subprodus social pe baza unor cercetări la fața locului.

• O INVESTIGAȚIE A UNIVERSULUI DE PROBLEME ȘI PREOCUPĂRI ALE TINEREI GENERAȚII, A RAPORTURILOR SALE CU LUMEA DE AZI. • UN TABLOU SELECTIV AL GINDIRII SOCIAL-POLITICE ȘI FILOZOFICE CONTEMPORANE, AL PROCESULOR DINAMICE CARACTERISTICE EPOCII NOASTRE. • UN RĂSPUNS CLAR, ARGUMENTAT PROBLEMELOR DE CUINOĂȘTEREA ȘI ÎNȚELEGEREA CĂRORA DEPINDE INTEGRAREA ACTIVĂ A TINĂRULUI ÎN SOCIETATEA ÎN CARE TRĂIEȘTE.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6687 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 18 NOIEMBRIE 1970

ÎN CENTRUL ATENȚIEI

• ÎNDEPLINIREA ÎNTE-

GRALĂ A SARCINILOR ECONOMICE PE 1970 • PREGĂTIREA TEMEINICĂ A PRODUCȚIEI PE ANUL VIITOR

DOUĂSPREZECE ORE DIN ZI SE ARĂ

UNA CITIM ÎN GRAFIC — ALTA

GĂSIM PE TEREN

Recoltele bune, cum le apreciază cei din Dolj, au fost depozitate. Acum specialiștii, celelalte cadre cu muncă de răspundere stabilesc măsurile agrotehnice ce vor fi așezate ca temelie unor realizări și mai bune; se acțio-

nează operativ, calificat. Mecanizatorii au rămas în continuare în câmp, acolo unde execută arături și fertilizează, iar în magazine, echipe de cooperatori trec prin minile lor semințele ce vor germina la primăvară. „Arăturile,

fertilizarea și selectarea, tratarea și depozitarea în condiții corespunzătoare a semințelor, sînt cele trei lucrări ce concentrează, în aceste zile, atenția lucrătorilor organelor — ne spune tovarășul Gheorghe Dindrea, secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R. Prima zăpadă vrem să acopere în județul nostru numai semănături bine dezvoltate și terenuri arate”.

„Ne aflăm în perimetrul cooperativelor agricole din Seca de Ciamp, 5.700 kilograme de porumb boabe la hectar au produs în medie pîmînturile pe care acum cei 18 tractoriști le ară și le fertilizează. Inginerul Constantin Toe petrece în câmp printre tractoriști ca să urmărească și să îndrumă activitatea cooperativelor în interesul zonei rîsposă cu cunoștințele și experiența sa profesională. Dintre prezentați, particularități pedagogice de la sol la sol. Și, în fiecare oraș se cere acționat altfel. Aici oamenii obișnuiți „coborî” cu trei pași centimetri, dimineața cu șase-opt sub normal, pentru ca în solă vecină pîmînt să nu nu fie acceptat. Inversul de toamnă rezumîndu-se la discuții perpendiculare sau la aflarea cu cultivatorului. Bine puse la punct, tractoarele funcționează conștient. Anghiați în competiții. Secția de mecanizare cu cele mai bune rezultate”, colegei lui Marin Bistrițeanu, se urmărește cu privirea, se străduiește să găsească soluția optimă pentru mărirea parame-

ICM 5 santier 1
ANGAJAMENTUL
COLLECTIVULUI MUNCĂ 1970

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

— SE VOR REALIZA PESTE PLAN —
— SE VOR REALIZA ECONOMIA MATERIALE ÎN VALOARE DE 73.400 LEI

FOTO 1

Se apropie cu fiecare zi sfîrșitul anului, ora bilanțurilor pentru fiecare întreprindere, cînd cifrele din plan trebuie să-și găsească în întregime acoperire în realizări. Întreprinderea de construcții-montaj nr. 3 din Capitală, în cadrul căreia lucrează santierul nr. 1 și 3 se angajează ca pe parcursul anului 1970 să realizeze economii de materiale de construcție în valoare de 440 mii lei, numai printre-o mai bună gospodărire a lor. Asta înseamnă 80 tone oțel-beton, 225 tone ciment și 220 mc material lemnos economisite pe parcursul acestui an. Prezenti mari de feală, celor din foto 1 plasați în curtea I.C.M. 5, santierul 1, cit și pe drum la santierul 3 construcții populare angajamentele lădabile ale celor două colective de muncă. Trecînd însă într-una din zilele trecute prin santierul propriu-zis, din cartierul Colentina, am constat că realitatea vine în contradicție cu frumoasele angajamente înscrise mai sus.

Deosebit felul în care se îndeplinesc sarcinile planificate, despre rezervele de creșterea productivității muncii ne vorbesc suficient de convingător izvoarele nr. 2. Grupul vesel de tineri care stau în jurul foaii între două blocuri nefinisate din cartierul Colentina aparțin santierului 3 construcții.

— La ce lucrați? întrebăm gîndindu-ne că 1-am eșuat într-o pauză de drept.
— Ne mai încălzim și noi miștile.
— Finișăm lateral blocul O.D. 43 și cel de alături.
I. MORARU

(Continuare în pag. a V-a)

DE CE NU AVEM ANTOLOGII?

In cadrul unei anchete mai largi despre valoarea educativă a antologiilor literare am cerut părerea unor scriitori, critici, profesori. Publicăm azi opiniile poetului IOANICHIE OLTEANU, directorul editurii „EMINESCU”.

Dacă au, și ce rost au antologiile? Intrebarea e aproape de prisos: oricine va fi de acord că au. Și nu numai pe acela de informare și de cultivare a gustului; cînd vin la timp, cînd cad pe un teren fertil, ele își pot depăși menirea inițială, devenind adevărate fermente în evoluția unei literaturi. Intr-un anumit sens, Eminescu a pornit din Leptariul lui Pumnul. Pentru scriitorii generației mele, Antologia din 1925 (și 1928) a lui Pillat și Perpessicului încă mai era o carte vie, în afară de faptul că reprezenta o Summa a expresiei și sensibilității lirice românești din primul sfert al secolului XX. Era culegerea care reunea pe Arghezi, Barbu, Blaga, Cotuș, Crainic, Fundoianu, Goga, Pillat, Vinea, Voiculescu în ce aveau mai rezistent și mai caracteristic, și dacă timpul a îngroșat liniile ce separă piscurile de coline, nu e mai puțin adevărat că aceste lucrări, în multe privințe exemplare, nu-i poate fi reproșată astăzi nici o absență. Să mai adaug că Antologia lui Pillat și Perpessicului impunea decisiv, cu ceea ce aduceau nou, pe Arghezi înainte de Căușe și Poitevin, pe Fundoianu înainte de Privelisti? (Spre a nu mai vorbi de Vinea, ale cărui poezii

nu puteau fi găsite pînă acum în urmă adunate între copertele vreunei cărți, decît în această

(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a V-a)

„MIGRAȚIA” ABSOLVENTILOR DE LICEU — UN FENOMEN NATURAL?

În 1970 au absolvit cele 17 licee ale județului Brașov — 1579 de tineri. Se găsesc în universități — 440, în institute pedagogice de 3 ani — 97, în școli de specializare postliceală — 206, iar în producție 319. Restul de 515 au o situație mai puțin clară, sau mai puțin cunoscută. Procentul celor intrați în învățămîntul superior — 29,42 la sută — este reprezentativ dacă îl raportăm la scara întregii promoții din rîndurile cărora aproximativ 30 la sută au devenit studenți în anul I.

Asadar, liceele brașovene au asigurat învățămîntului universitar „materia primă” necesară selecției de unul din trei can-

didai, situîndu-se, din acest punct de vedere, la nivelul mediu, chiar dacă între unitățile școlare există diferențieri procentuale. Chestiunea care ne preocupă este: spre facultățile din oraș merg un număr suficient de tineri absolvenți din Brașov?

Situația se prezintă astfel: la Institutul politehnic sînt studenți în anul I — 195 de tineri din oraș și județ din totalul de 648, iar la Institutul pedagogic de 3 ani — 211 din 555. Evidența este și mai nefavorabilă cînd comparăm cifrele dintr-o facultate, față de pînda, la secția de autovehicule rutiere (Facultatea de mecanică) care mai

are o singură corespondență în țară, la politehnica bucureșteană, găsim inserți în anul I un singur student din județul Brașov și șase din oraș. Secția de întreținere și reparații auto, cursuri de subingineri din cadrul aceleiași facultăți, are doi studenți în anul I din Brașov (aceste două secții sînt legate, se știe, de existența industriei de mașini și tractoare din oraș). Oare tinerii din oraș nu se simt tentați să lucreze, asemenea părinților lor, în aceste unități de producție? Sau uzinele respective nu-și vor primi în viitorul apropiat fondul de specialiști?

Răspunsul înființării acum 10 ani a Institutului pedagogic de

FOTO 2

Astăzi, 18 noiembrie, în jurul orei 11,00, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite direct, de la Sălia, ceremonia sosirii delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în vizita oficială de prietenie în Republica Populară Bulgaria.

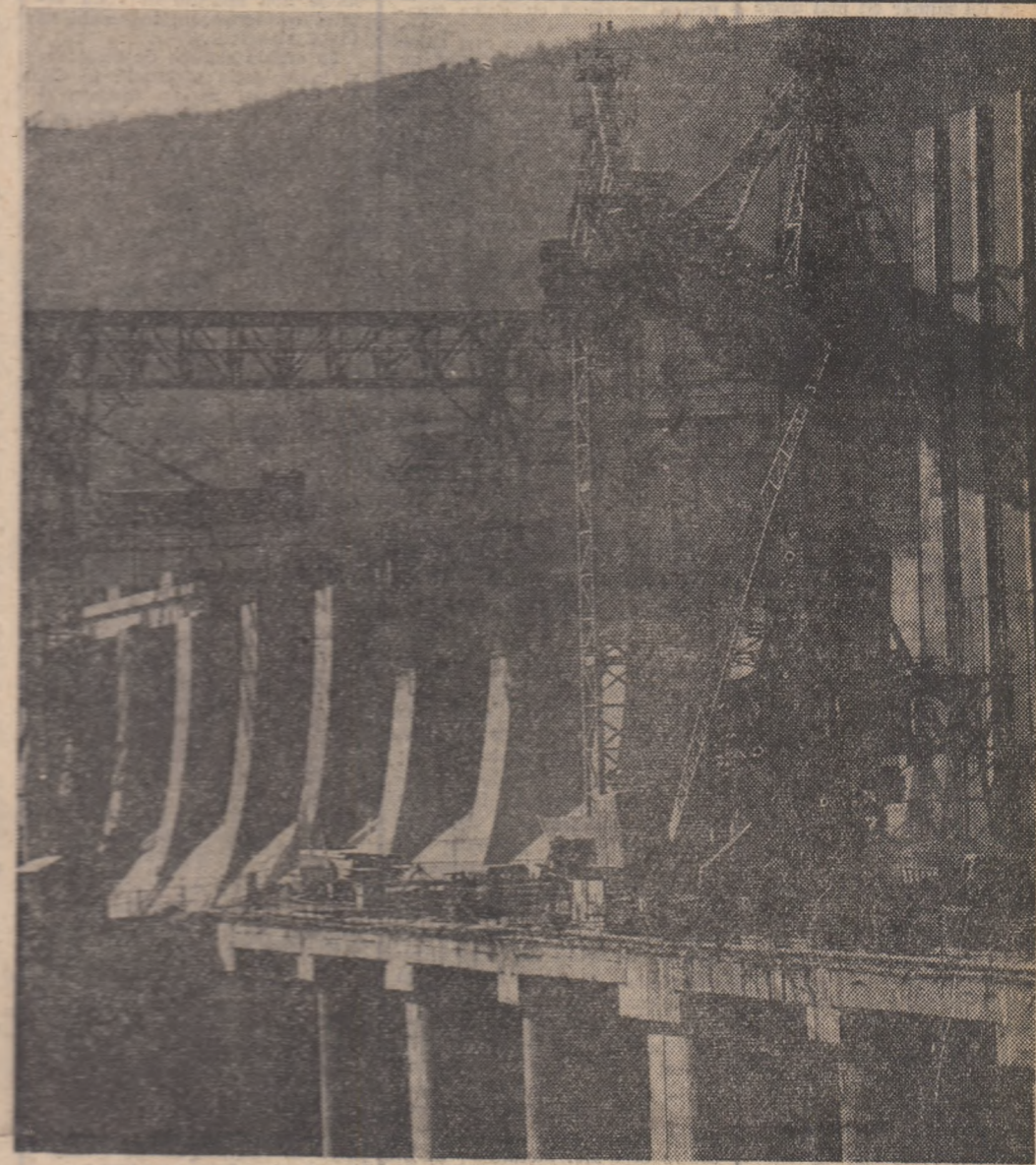
E adevărat: acum vreo douăzeci de ani el inspira un soi de poezie veltică, a căror mediocritate artistică nu le-a dat drept la ne-

ȚĂRUȘUL

de ȘTEFAN IUREȘ

uitare, ci la ironie. Ei și? Țărușul care inaugura Ovidiu II, Paroseni, Bicazu și alte opere fundamentale

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAGINA A 3A: BĂIEȚII CARE CONSTRUIESC PORTILE

AMINTIREA LUI CAMILAR

de GEORGE IVAȘCU

S-AU împlinit — nu de mult — 5 ani de cînd ne-a părăsit scriitorul Eusebiu Camilar. L-am înțîlnit, prima dată, rătăcind prin lașul tinereții noastre, în primăvara anului 1936. Părăsise Bucureștiul, cu sentimentul că fusese alungat de acolo ca un intrus ce trebuia pedepsit. Camilar era într-adevăr flămînd și rău îmbrăcat, cu o psihologie de „proletar intelectual”, tipică multora din generația noastră.

În primele colaborări la suplimentul literar al ziarului „Lumea”, — pe care i le-am înlesnit — tînărul poet mărturisise încă oarecîți stări de suferință, proiecte de sentiment al dezrădăcinării, al deznădejdi. Ca în acest sonet, Zădărnice, astăzi cu valoare de veritabil document uman, nu numai scriitoricesc:

M-a înțîlnit flămînd pe stradă, vîntul străjerul adormitelor palate, și m-a întrebă ce caut în Cetate — că n-am rămas la cîmp să sap pămîntul.

Mi-a pus pe umeri brațul cald de frate. A plîns, vîzîndu-mi vechi și rupt vestimentul — mi-a suspinat din flautul lui cîntul celor căzuți la porțile-ncautate...

Murîră-n mine lumini de Argonaut cînd mi-a strigat, plecînd, să nu mai caut noroc pe Marea deznădăjduită.

„Și-n noaptea cea fără luminisuri, o pasăre de sticlă rădăciță striga zburînd peste acoperșuri...”

Am citit din „Lumea”, cu data de 15 iunie 1936. Și alle varșuri de Camilar au apărut în cursul aceluiași an, ca și în 1937, în acel supliment literar. Destule ca, în numărul din 13 decembrie 1937, să cred nimerit a-i schița un prim portret:

„Poeta lui Eusebiu Camilar are, în primul rînd, peceata sincerității, a zăbucimului lui de toate zilele, în peregrinările poetului prin cetățile cu porțile închise, încolțit de pretutîndeni, neînțeleas și stingher.

Totuși, niciodată Eusebiu Camilar n-a fost dezorientat. Totdeauna a știut să cînte în versul lui idealurile neamului și tagmei lui. Totdeauna cald, totdeauna sincer, totdeauna vibrant.

Eusebiu Camilar e un poet, un adevărat poet.”

Cînd după suspendarea ziarului „Lumea”, a apărut, în aprilie 1938, ziarul „Lașul”, Camilar a putut fi integrat în redacția noastră. Aici el a lucrat ca reporter și ca foiletonist, semnînd, între altele, un „Popas duminical”, demn intru totul de a fi parcurs, în retrospectivă, pentru definirea

(Continuare în pag. a V-a)

In intimplinarea Congresului U.T.C.

EXPUNERI PRIVIND ISTORIA PARTIDULUI

Organizațiile U.T.C. din școlile și liceele generale din județul Tulcea se pregătesc pentru a întâmpina sâmbătătoarele cel de al IX-lea Congres al U.T.C. în a-

G. DINOACĂ

Telex

SEMICENTENAR

La Alba-Iulia, a fost inaugurat festivalul artistic-etnografic „Comorile Albei '70”, manifestare de cultură organizată de Comitetul pentru Cultură și Artă, cu sprijinul Comitetului județean U.T.C., în

MUZEE

La inițiativa Muzeului județean Vâlcea cu sprijinul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și a Muzeului Brukenthal din Sibiu la Bujoreni, lângă Rimnicu Vâlcea a fost creat un muzeu etnografic în aer liber consacrat arhitecturii populare din această zonă.

SALONUL CĂRȚII

La Sala Dalles s-a organizat începând de luni, prima ediție a Salonului național al cărții, manifestare organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă împreună cu Centrul cărții. Salonul cărții înscrie înfrînșul peste 1.500 de titluri aparute în 1970, în editurile din întreaga țară.

EDILITARE

Cetățenii din municipiul Medias și-au angajamente luate în întrecerea patriotică pentru înfrumusețarea și buna gospodărie a orașului. În urma inundațiilor din această primăvară au fost refăcute rețelele de canalizare, au fost reparate 20.000 mp de drumuri, s-au înălțat 1,5 km de diguri au fost efectuate 400.000 m² taluzate, s-au refăcut 7 ha de parcuri și zone verzi, s-au plantat 5.000 de arbori și arbuști ornamentali, și au fost reutilitate 6 baze sportive. Valoarea acestor lucrări de muncă patriotică depășește suma de 22 milioane lei.

POST-UNIVERSITARE

La începutul lunii viitoare începe la București ediția 1970-1971 a Cursului internațional post-universitar de specializare în rafinarea petrolului și industria petrochimică, organizat de Comisia Națională a R.S.R. pentru UNESCO. Ministerul Învățământului și In-

stitutul de petrol, gaze și geologie. Până acum s-au înscris tineri din Brazilia, Columbia, Costa Rica, Ecuador, India, Irak, R.S.F. Iugoslavia, Maroc, Mexic, Pakistan, Republica Arabă Unită, Sudan și Turcia. Programul cursului include prelegeri teoretice și lucrări practice în diferite laboratoare și în rafinăriile celor mai mari centre petrolifere ale țării. Vor fi studiate, cu precădere probleme privind rafinarea chimică a petrolului, industria petrochimică etc.

SARCOFAGUL DE LA NICULIȚEL

Recent, inginerul agronom P. Hirțop împreună cu citiva muncitori de la ferma Băcilor din comuna Niculițel, sâmbd mai adine în niște mameleane de pământ, au găsit două obiecte din bronz care au aspectul pământului și foarte vechi. Chemată la fața locului specialiștii de la Muzeul „Delta Dunării” din Tulcea, au stabilit că în mameleane — formă de relief caracteristică acestei părți — care nu sînt altceva decît morminte funerare din perioada romană, se afla un sarcofag cu obiecte de cult și două capete umane. Sarcofagul așa cum indică cele două monezi găsite înfrînșul datează din perioada împărătilui roman Hadrianus — secolul al II-lea e.n. — al cărui imperiu includea și anticele cetăți Noviodunum.

G. D.

Turism

Complexul turistic pentru tineret Jupănic, din județul Mehedinți, în primăvara care urmează, își va deschide porțile. Aparatul și garsoniere confortabile, totalizând 150 de paturi, dotate cu toate înlesnirile prin care civilizația își definește dimensiunea confortabilă — după cum ne încredințăm responsabilul Aurel Grecu și după cum ne-am convins cu proprii noștri ochi — își așteaptă încă de pe acum vizitatorii și nu este exclus ca acest complex să se dovedească a fi unul dintre cele mai interesante dintre cele de care dispune Biroul Turistic pentru Tineret. O panoramă unică asupra Dunării și asupra metamorfozelor de ultimă oră ale malurilor ei, o amplasare dintre cele mai inedite — la limita interfeței unui peisaj de o acută modernitate cu sălbăticia pitorească a pantelor în care se domolesc Carpații — iată numai două dintre argumentele care se îndeamnă să vă adresem invitația de a nu ocoli în viitorul apropiat aceste meleaguri.

M. P.

TINERETUL RURAL '68

Centrul de cercetări pentru problemele tineretului în colaborare cu Institutul de cercetări pentru economia agrară publică în Editura Academiei Republicii Socialiste România o primă anchetă sociologică intitulată „Tineretul rural '68”, amplă investigație sociologică desfășurată în rîndul tuturor categoriilor de tineri din mediul rural. Concluziile desprinse din cercetările întreprinse pe teren, se referă la factorii care condiționează viața, munca, perfecționarea și educarea tineretului sătesc, și reliefează unele fenomene noi apărute în viața satului contemporan, îndeosebi în viața tineretului.

La amplitudinea de cercetare și investigație efectuată în 622 de localități rurale, precum și la preluarea datelor obținute au participat cercetători științifici, activiști U.T.C. și cadre didactice din sat, legate prin muncă și preocupările lor de viață și activitatea tineretului de la sat. Studiul a fost întocmit pe baza unui chestionar de opinie. Din cercetările efectuate, vizînd multitudinea aspectelor se remarcă elucidarea unor probleme noi, deseori de importanță ca: fenomenul care privește migrația și navetismul, mijloacele de comunicare de masă, timpul liber, integrarea profesională, opiniile etc. Răspunsul celor 15.000 de tineri în-

TINERETUL RURAL '68

vestigații oferă un material de viață plin de învățămînt pentru cercetarea ulterioară în acest domeniu, cu rezultate eficiente pentru activitatea practică și educativă de viitor.

AL. IANCU

Istorice

CASA LUI IANCU VĂCĂRESCU

Putini știu acum care știu că pe str. Enchisău Văcărescu la nr. 16 se află o clădire foarte interesantă din punct de vedere istoric și arhitectonic. Casa a aparținut poetului Iancu Văcărescu, fiind înălțată sub dealul Mitropoliei. În această casă s-au ținut, în perioada revoluționară, ședințele Societății Literare. Tot aici, imediat după Unire, a locuit Mihail Kogălniceanu, ministrul lui Cuza —

pină la lovitura de stat din 1866, când urșarii fiind, a părăsit-o în ascuns. Situată în imediata apropiere a localității Adunării electivă, se întindeau aici toți prietenii marelui om de stat Alexandru Ioan Cuza. Oricum, din punct de vedere istoric este un lăcaș de mare importanță. Ca tip arhitectural, construcția reprezintă unul dintre puținele exemplare păstrate pînă azi, specifice stilului neoclasic caracterizat prin folosirea motivelor decorative în ceramica, prezența balcoanelor sprijinite pe stâlpi cu capitule de ceramica etc.

ELENA POPA

Expoziții APARATURA DE PAZĂ

Cu ocazia simpozionului internațional de criminalistică s-a deschis și o expoziție cu aparatură de pază. Dominată de electronica, ea conține numeroase creații ingenioase, unele dintre acestea fiind rodul unei intense activități de cercetare științifică desfășurată în instituțiile de specialitate ale organelor de miliție din țările țării. Cercetătorii români prezintă o gamă variată de aparatură, modernă nu numai prin performanțe ci și prin aspectul exterior, finisare, etc. În primul rînd un dispozitiv, unic în lume la ora aceasta, capabil să detecteze prezența metalelor pretioase indiferent dacă ele sînt ascunse în lemn, zid, recipient de metal sau se află asupra unei persoane. El localizează ascunzătoarea indicînd, în același timp acustic, natura metalului în aur, argint sau platină. Realizarea sa constituie un succes remarcabil al cercetătorilor români. Alături de el trebuie menționat „Siac-1” — dispozitivul de alarmare contra incendiilor în faza de fum. Teh-

nicanal core-l însoțește ne face să demonstrăm — traga dinătr-o țigară și expira fumul asupra unuia din senzori. Immediat dintr-un aparat de radio o voce anunță: „obiectivul... în alarmă”. Aparatul indică în același timp strada unde se află instalat, ca și ora izbucnirii incendiului (el se interesează singur, prin telefon la automatul ce anunță ora exactă). „Siac-1” poate fi adaptat și la asigurarea prin protecție cu raze infraroșii a marilor magazine, bănci, muzee etc. Un stand special prezintă o serie întreagă de dispozitive antifurt: iată un tablou: abia îl așezăm, mișcîndu-l cîțiva milimetri și o sirenă izbucnește. O stătuie de preț — nici nu apucăm s-o ridicăm de pe postament și o lumină roșie începe să clipească intens în timp ce la dispeceratul central soneria dă alarma. O casă de bani — o suficient să punem palma pe ea și sirena intră în funcțiune. O casetă de bijuterii — dacă încercăm să-i forțăm broasca cu o cheie sau cu alte mijloace utilizate de infractorii la 15 secunde de la intervenție se declanșează semnalul de protecție. Dispozitivul, care poate fi montat și pe autoturisme, are o mie de combinații în cifrul său. O sabie cu moșnezi de aer — mingă scîntînd spre ea, dar brusc — izbucnește soneria: un dispozitiv cu infraroșu o protejează invizibil. Toate aceste instalații sînt create în ultimul timp de specialiștii români. Circuitele lor sînt cu autoprotecție — chiar dacă cineva încearcă să taie firele se dă alarma la miliție. Ele nu pot fi neutralizate nici prin intreruperea curentului în încăpere întrucît au sursă de alimentare proprie. Specialiștii noștri au mai prezentat un „registron” — care înregistrează automat mesajele telefonice la dispeceratul, o serie de truse speciale de investigații.

O interesantă aparatură de pază au prezentat specialiștii din Uniunea Sovietică, Polonia, R.D. Germană, Bulgaria. Menționăm un microscop care permite citirea textelor chiar dacă au fost șterse ulterior cu cerneală sau creioane colorate (Polonia), aparatură de identificare a obiectelor furate utilizînd marcajul de izotopi (R.D.G.).

A. B.

CRONICA TEATRALA

Trei drame de coloratură istorică — „Veac de lamură”, „Săgetătorul” și „Anonimul” — au inclus nume lui Ion Omescu pe lista unor interesante realizări ale dramaturgiei originale. Am apreciat calitățile incontestabile de constructor al paginii în exprimarea artistică a acțiunii dramatice, forța emoțională a personajelor, plastica sugestivă a psihologilor proiectate pe fundal istoric. În conturul personajului, în structura replicii — pînă la imaginea de ansamblu a tabloului dramatic, Omescu dezvoltă un teatru de esență poetică, temperatura poeziei sale devenind patetică, dar niciodată retorică sau bombastică.

„Rebelul” se constituie, oarecum, într-un alt fel de teatru — pe teme ce se revendică de la o actualitate imediată și considerîndu-l ca atare, nu se poate să excludem carențele inerente unei prime încercări. Omescu își propune în „Rebelul” să înfruntă cîteva picturi de caracter, apellînd, preferențial, la prezentarea prin monolog (la modul „eu sint, eu fac, eu vreau”). Personajele se descriu deci, își aduc la rampă dramele, mișcările interioare. Se nasc psihic. Acțiunea se limitează însă numai la agitația fizică a acestor personaje, care sînt plonjate ca niște pionii într-un univers schematic. Situația dramatică de cele mai multe ori nefinisată, construită doar ca platformă de dinamică, nu are momente scenice autentice, nu obligă personajele să trăiască, să se descopere. „Rebelul” este deci o prezentare fluidă — așezată pe scîndura scenei — de destine paralele, asamblate forțuit în raportul dramatic. Interpretul C-tin Breazu pedalează mult prea insistenț pe o resemnare pasivă și încolărit în toate relațiile; inexplicabil devine motivul aventurii cu Mimi, lipsită de inten-

ționate este și drama personajului. Lămură, soția profesorului — personaj construit exclusiv din enunțuri stoapează primul și cel mai pregnant cursul acțiunii, și din păcate, distribuția Eugeniei Marian sporește conturul artificial al rolului cu un ton artificial. Ion Omescu încearcă, părăsind atmosfera și eroul în veșmînt istoric, să cerceze universul moral a doi tineri împinși de indiferența părintească în culpă socială. Porniți pe un

poze — vocale sau de mișcare — actorul Emil Hossu accentuează construcția superficială a personajului central. Dan, a căruia sete de frumusețe de puritate, susținută de înclinații poetice e spusă cu cuvinte pompoase ce nu exprimă o poziție substanțială, plauzibilă, o atitudine decisă conștient.

„REBELUL”

de ION OMESCU

LA TEATRUL „NOTTARA”

drum greșit (Dan se revoltă anarhic, impulsiv de cîțiva ani de detenție corecțională, Mimi, sora lui, încearcă să-și afle șurportul într-o inconștientă frivolă), ei pierd în continuare pașul datorită opacității unei conjuncturi întâmplătoare. Și dacă punctul de pornire al conflictului pare interesant, rezolvarea, în schimb, alunecă în schematism (să amintim doar apariția unei blonde, nevinovate și inuțile Silvia, contrabalans naiv, — ale după clișeu — ai turiei rolului). Dacă credem în posibilitatea stării de fapt a personajelor nu ne convinge, în nici un caz, evoluția lor.

Singura reușită certă a distribuției — Melania Cirje care păstrează cu fine nuanțe în exprimare, ambele ipostaze ale eroinei: masca cochetăriei și grava schilodire morală. Reurgînd mult prea des la

tatea distribuției (așa cum am arătat de altfel) subliniază schematicismul rolurilor. Astfel că Alina Iacobescu se menține la o siluetă agreabilă, iar Cristina Taoci nu este decît o apariție (și e păcat pentru disponibilitățile excelente ale acestei actrițe, care se pierde, de un timp, în roluri nesemnificative).

LILIANA MOLDOVAN

TĂRUȘUL

(Urmare din pag. 1)

din acea primă etapă a epopeii energetice, s-a putut dispensa de zoroanele unei lirici exclamative, de vreme ce în urmasii lui căștile iuminii oricum apărau.

Cioplitii sumari cu briceagul, rîndind pămîntul cu un virif aproximativ, jaloni butucanos indicînd istoriile care loc de popas, țărîșul exerciția o fascinantă — lesne de înțeles, de vreme ce aduce într-un punct fix niște visării din veac răstăitoare ca o ceață. Speranța ca mai bine înțea să fie oaza Fetei Morgana, nu a deveni plan desfășurat pe suprafețe măsurate, etape de lucru „atacate” succesiv. An după an, țărîșul au premers conductelor magistrale și noilor cartiere de locuit, halelor de olefieri și amfiteatrelor universitare, puturile de mină și săliilor de concert, șoselelor și pătinoarelor. Dacă însemnele simbolice ale celor unși cu mir fusese acceptul și globul, însemnele dăruite o-mului în Evul cel nou, ar fi putut fi rigla de calcul și țărîșul.

Mutații bine cunoscute au dat dimensiuni schimbate afiti opere constructive cit și reflectării acestora în psihologie. Edificăm în proporții mult mai mari, lăsîndu-ne surprinși mult mai puțin. Ludus, Isalnița, Mintia, Ierul, Arges, Porțile de Fier, Lotru, nune de tormentează și bi-drocentrale gata sau cu un termen de desăvîrșire apropiat, se repliază elastic în perimetrul nostru suferesc, pentru a face loc și țărîșilor de pe Valca Oltului, sau de la Izlazul Dunării. Situețele fantastice ale anilor viitori, herghelii cu nemeaionente coame de abur și copite de ghioacă, cer prigonire în concret. Cavalcada lor, de care vibrează pămîntul astăzi ascultat cu urechea, va trece — stîm — prin locurile marcate cu niște scîrțurări de brad, cioplitii gros cu briceagul, aceste jaloane provizorii ale tranciniei, ciorna mixăglă a Capodoperiei.

OPINII

(Urmare din pag. 1)

DE CE NU AVEM ANTOLOGII?

pentru acela ne care — trecînd peste decenții de orientare politică și favorizînd poezia — istoria literară a avut să înfrumusețeze în coșoana simfonizatoare a ghidismului. Și această calegare poate aduce revolta suprasaturate cititorului de astăzi: poezia ca Vladimir Streinu și alții, misterios. Eosul literărilor Văcărescu, precum și cel pe care îl poartă George, nu pot fi știți în altă parte decît aici. Baniș și Emil Bota, poate singurii absenți dintre poezii mari afirmate înainte de ultimul război, și-au publicat volumul debut abia la cîțiva ani după apariția antologiei.

Dar să revin la zilele noastre. Important este să discutăm nu despre rostul antologiei — asupra acestui punct există un spert, un consens general — ci despre situația actuală în acest domeniu. Ce antologii de literatură contemporană editem? Cum sînt ele alcătuite? În ce măsură sînt științifice? Răspund oare cerințelor elementare de informare obiectivă? Cit rezistă ele? Constituie vreun momente într-această semnificativă în evoluția literară?

Din păcate, răspunsurile nu pot fi prea încurajătoare. Mîngîindu-mă numai la poezie, voi observa că au apărut în ultimul deceniu relativ multe culegeri oarecum antologice, dar care nu sînt de fapt antologii în adevăratul sens al cuvîntului, reprezentive pentru evoluția genului și acuitate cu discernămintul și obiectivitatea științifică necesare. E-laborate uneori în grabă, de autori sau colective de autori, sînt rămasă în ansamblu, astfel de lucrări cu caracter în general festiv sau de campanie — oricîtă utilitate culturală ar avea — nu pot înlocui adevăratele antologii. (Nu mă refer, bineînțeles, la cele figurative tematice: în acest gen există ci-

șeva de reală utilitate. E de ajuns să citim Din lirica mării și Cîntecul iubirii, ambele de Vasile Nișanescu. Poetia română contemporană (1939-1964), de Ștefan Ștefan, în care a doua secțiune este dedicată poeziei învecinate încă la apariție, merită prea cuprinsătoare într-un sens și prea scîrțurată în altul.

Alte antologii de poezie contemporană? Nu — cu excepția celei de cîștia regionale, fără oare. Practic, deci, terestru și deschis pentru cele mai diverse încercări în acest gen. Evident, greutatea nu sînt ușine. E de înțeles că orice efort de ordonare și sinteză aplicat, să zicem, asupra poeziei ultimului sfert de veac, de la eliberare pînă azi, poate fi ușor decurajat în fața unui peisaj divers și accidentat. Bîpsa îndelungată de cîștia cu publicul a unor poezii din generațiile mai vechi, fac o așosea înțepredire pe care prezintă oarecui riscuri. Mi se pare semnificativ că Luceafărul s-a simțit obligat, nu de mult, să adreseze unor critici și istorici. Biserii întrebarea: „De ce nu scrieți o istorie literară?” — întrebare care, prin tonul și provocator, traduce nevoia presantă a acelor acțiuni de ordonare și sinteză presupuse și de alcătuirea unei antologii.

Emiaescu va oferi cititorului în 1971 un asemenea tablou vast al unei întregi epoci istorice, lucrare de pionier datorată lui Al. Piru. Dar în afară de aceasta, sînt posibile o altă serie de tipuri de antologii care să contribuie la procesul de stratificare și ierarhizare a poeziei contemporane și să dea cititorului mijloacele necesare de orientare. Fiindcă se vorbește atîta de aportul liric al ultimului deceniu, nu vîd de

Cinema

PENTRU TAMPUL DV. LIBER

FANTASME: rulează la Sala Palatului (orele 17; 20.15). Patria (orele 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30). Capitul (orele 9.15; 11.30; 14; 16.15; 18.30; 21). KING KONG VADEAZĂ: rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21). Favorit (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30). Victoria (orele 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 20.45). RĂZBUENAREA SFÎNTULUI: rulează la Sala Palatului (orele 11.15; 20.15). București (orele 4; 10; 12.15; 14.30; 16.45; 19; 21.15). CALUGĂRIȚA DIN MONZA: rulează la Festival (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21). Flamura (orele 9; 11.15; 16; 18.15; 20.30). MAYERLING (tambele seri): rulează la Central (orele 9; 12.30; 16; 19.30). O PARERE DEOSEBITĂ: rulează la Lumina (orele 9.30-15.30 în continuare; 18.15; 20.30). HIBERNATIUS: rulează la Dolina (orele 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30). Buzuți (orele 15.30; 18; 20.30). Progresul (ora 20).

DEPARTE DE LUMEA DEZ-LĂNTUITĂ: rulează la Ghivita (orele 9.30-12.30 în continuare; 16.15; 19.30). Tomis (orele 9.30-14 în continuare; 16.45; 19.45). VALEA PAPUSULUI: rulează la Intrarea (orele 17.30; 20). FLACĂRA OLIMPICĂ: rulează la Intrarea (ora 15). 100 DE CARABINE: rulează la Dacia (orele 8.45-20.30) în continuare, Miorita (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30). ÎN ARȘITA NOPTII: rulează la București (orele 15.30; 18; 20.30). A TRAI PENTRU A TRAI: rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.30). SENTINTA: rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20.15). ULTIMUL MOHICAN: rulează la Drumul Sării (orele 15.30; 17.45; 20). Giulești (orele 15.30; 18; 20.30). Floarea (orele 15.30; 18; 20.30). PATRICIA ȘI MUZIKA: rulează la Cotroceni (orele 15.30; 17.45; 20). ÎNȚINĂRE: rulează la Pacea (orele 15.30; 18; 20). STRĂINI: rulează la Crîngăși (orele 15.30; 18; 20). CADAVRUL VIU: rulează la Voia (orele 15; 17). AFURISTUL DE BUNIC: rulează la Voia (ora 18.15). OMUL RAS ÎN CAP: rulează la Vîrtol (ora 16).

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Studii): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN: ora 20; Teatrul de Stat — Oradea (Secția Română), în Sala Comedia a Teatrului Național; MOARTEA UNUI COMIS VOIAGI: ora 20; Teatrul „Lucia Sturza Bulandra” (Schitu Măgureanu): IUBIRE PENTRU IUBIRE: ora 20; Teatrul de Comedie — ARCA BUNEI SPERANȚE: ora 20; Teatrul Mic: PREȚUL: ora 20; Teatrul C. I. Nottara (B-dul Măgheru): SUS PE ACCO-PERIS: ÎN SAC — ora 19.30; (Sala Studii); CERCUL MORTII — ora 20; Teatrul Giulești: GEAMANDURA — ora 19.30; Studiul I.A.T.C.: COMODILE VREMII — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: COCOȘUL NEASCULTĂTOR — ora 16; MATEIAS GISCARUL — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu”: DOMNIȘOARA DIN SIGHIȘOARA — ora 19.30; Teatrul Tîndăra: aleale Victoriei); O POVESTE CU CINTEC — ora 17; (Str. Academiei); CALUGĂRIȚA COCOST — ora 17; Teatrul „C. Țăneș” (Sala Savoy): LA GRĂDINA CARABUS — ora 19.30; (Calea Victoriei); SONATUL LUNII — ora 19.30; Cercul „Globoș”: STAR CIRCUS '70 — ora 19.30.

Teatre

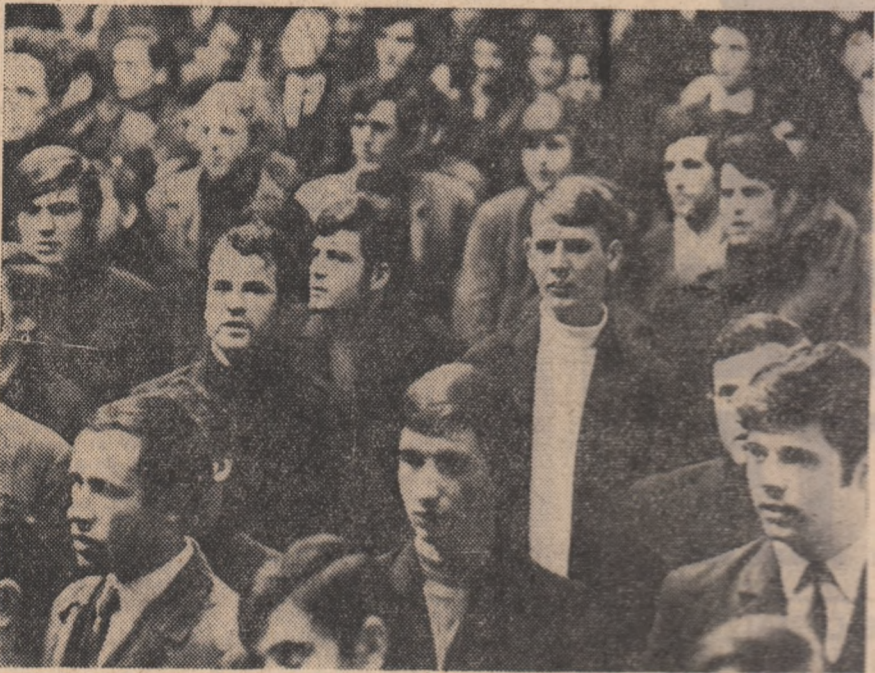
MIERCURI, 18 NOIEMBRIE 1970
Opera Română: COPPELLIA — ora 19.30; Teatrul de Operă: PRINȚESA CIRCUȘII — ora 19.30;

NU SÎNTEȚI CONVINS?
Gustati!

LUNA
PREPARATELOR
CULINARE

VIZITATI Unitățile de alimentație publică și de servicii turistice ale COOPERĂȚIEI DE CONSUM, care vă oferă o gamă largă de preparate ale bucătăriei românești

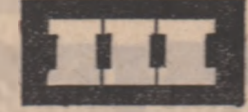
noi în muncă în viața de organizație

Cei 200 de delegați la Conferință se ridicaseră în picioare și cântau „Treii culori”

— Agregatele funcționează normal, vrem să așteptăm conferința lucrului acesta, spune ing. Sever URDU. Vom pregăti acum cadre tinere care să le urmeze. Chibzuim cum să le stăpânim mai bine. Dacă va trebui să le îmbunătățim, le vom îmbunătăți.

Totul sobru, solemn și fără incitare de sine.

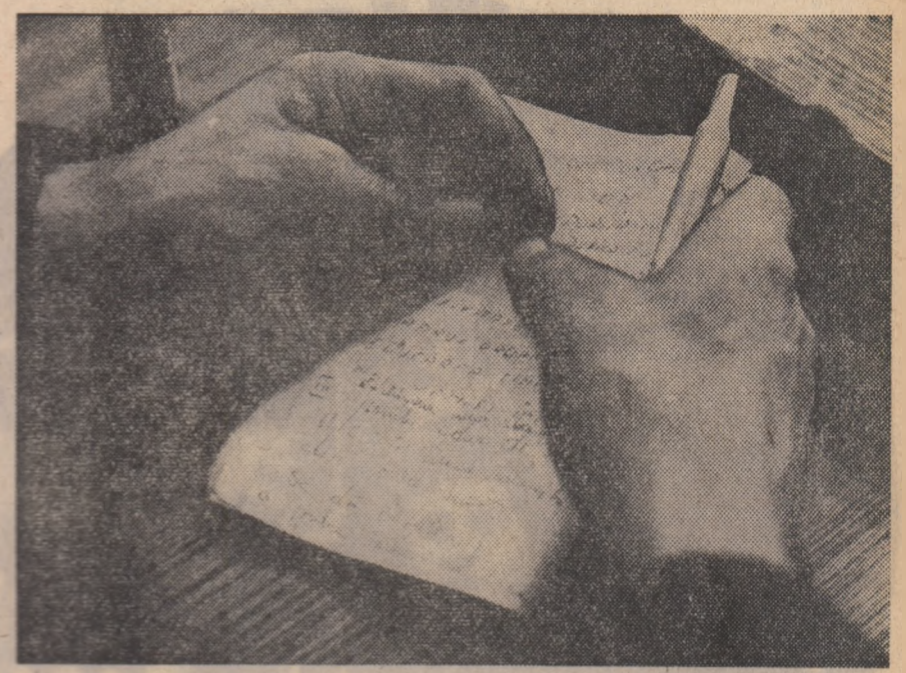

Porțile de Fier nu sînt numai o performanță tehnică. Obiectiv de o excepțională însemnată, șantierul trezește, și poate că o face în fiecare din noi, ecouri romantice. Fiecare zi aduce acolo un nou succes. Porțile de Fier sînt un domeniu vast unde reporterul stă dinaintea că va descoperi exemplele unor performanțe energice, lesne de formulat. În dreptățile se cu de la oasă peșteră către fiele ale de oasă. A fost cu atât mai surprinzător să constat că delegații la conferință își refuză deliberat plăcerea de a rememora ceea ce le aduce și le răspunde nemulțumiri. Deși, la urma urzilor, așa era și înțeles să se petreacă lucrurile. Pentru că ei sînt angajați care simt un bine gravitatea propri-

sînt cei de la șantierul energomontaj, care nu-și cunosc îndatoririle, „n-au încă, s-a spus, o conștiință profesională și noi, cei mai vechi, avem obligația să le-o formăm”; n-a fost omisă nici situația organizațiilor U.T.C. și a brigăzilor de tineri de la șantierul III-baraj sau din sectorul social — șantierul III, care uită în unele zile să prezinte la lucru. Nimic n-a fost trecut cu vederea. Era o dovadă în plus, și conferința o sublinia, că șantierul n-a rămas doar un loc de muncă ci este, în egală măsură, o școală a atitudinii cetățenești, a responsabilității profesionale, o școală a cărei absolvenți își însușesc principiile eticii comuniste, regulile conduitei morale potrivit cărora demnitatea nu poate fi despărțită de prestigiiile colective din care faci parte și că n-ai n-ai poți adăuga nimic fără să fii ferm, cinstit, modest, fără hotărâre și abnegație în muncă, fără simplitate, fără să ai profilul civic pentru care militează și pe care și-l formează organizația.

Referindu-se la succese, la cei ce le-au făcut posibile, darea de seamă nu deșază

Cu miinile noastre

I

O gardă formată din doi băieți și o fată, trecea printre rîndurile de tineri apropiindu-se de masa prezidiului prin culoarul care se formase. În sală era adus drapelul organizației. Delegații la conferință — 200 la număr — se ridicaseră în picioare și cântau „Treii culori”. De obicei, o asemenea ceremonie prevestește o solemnitate o atmosferă sărbătorească. Ea transmite semnul evenimentului care va domina, ulterior, împrejurarea de care se leagă. Iar împrejurarea al cărei martor eram nu însemna pur și simplu conferința unei organizații oarecare, ci prima conferință a celor peste 100 de brigădieri de pe Șantierul Național al Tineretului de la Porțile de Fier. De fapt, momentul acesta care prețuia analiza realizărilor obținute de tineri în 7 luni de muncă, de la deschiderea Șantierului Național și pînă în seara conferinței se confunda cu celălalt, al lanțului de amănunte referitoare la tot ceea ce reprezentase în ultimii doi ani, de la conferința de alegeri din 1968 și pînă în prezent și reprezentă în fiecare clipă, prezenta statometrică a tinerilor la baraj, la finisaje, la uzină, la energomontaj, în fiecare punct de lucru, pe ariile întinse ale loturilor, acolo unde se dezlănțeau forța creatoare a oamenilor. Ei își aveau partea lor de contribuție la executarea tronsoanelor de drum dintre Gura-Văii și Coramnic, în încheierea lucrărilor la ecluză cu 6 luni mai devreme, în încheierea record a Dunării, în cei 325 000 de metri cubi de beton stratificați în corpul barajului deversor, în racordarea mai din timp a celor două hidroagregate la Sistemul Energetic Național. Drapelul organizației le fusese, de 7 luni încoace, martorul confruntării energiei lor cu viața, un prieten bun, un focar păstrător de fapte, un îndrumător, un stat de drept. Iar conferința organizației U.T.C. din cadrul Sistemului trebuia să reliefeze acest, așa cum se sublinia la deschiderea, în aprilie, a Șantierului Național, semnificațiile pe care le dobîndiseră tradițiile glorioase de muncă ale tineretului patriei continuate pe o treaptă nouă, prin valorificarea energiei, a entuziasmului, a puterii de muncă a tinerilor, să afirme contribuția substanțială a tineretului de pe șantier la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere cu care trebuia să se identifice fiecare din cei angajați în realizarea Sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier.

Din acest punct de vedere existau, desigur, premisele unui bilanț festiv. S-o recunoaștem.

II

Silueții hidrocentralei, lîngînd malurile Dunării ca un gest care înfruntă și în același timp ocrotiște, de la o zi la alta mai stăpînit pe sine, cu pînțeni de beton care se prelungește pînă la 40 de metri în adîncurile turburii ale fluviului, se îndepărtează mereu de chipul ei inițial. Ea se apropie, în schimb, mereu, de clipa în care nu va mai rămîne decît o calmă priveliște albă, fără schele de lucru împrejur și fără macarale, și fără mugurii sudurilor de noapte. O vor vedea și se vor mira de ea turiștii. Dar ea știeste, încă de pe acum, o ușoară nostalgie tuturor acestor tineri care o vîd schimbîndu-se treptat la față. Cîțiva din participanții la dezbateri nu și-au putut reține această emoție nici în conferință.

— Vorbim la timpul trecut, constatau ei, despre obiective care la conferința de acum doi ani erau în planuri și ne înapău. Acum doi ani centrala, barajul, ecluză, erau figurate doar pe planșe. Și uite-le! Două grupuri dau energie, primul cu două și al doilea cu patru luni mai devreme. Iar la grupul trei, care va porni în curînd, avansul va fi și mai mare.

E ușoara stupefacție în fața timpului care trece fără să se consume în gol și care transformă prin munca oamenilor sîmădinele de elemente dispartate și, sîmădine lipsite de sens, betoane, cabluri, piese metalice de forme și dimensiuni atît de diverse încît nimeni nu-și imaginează cum s-ar putea împerechea, în ceea ce crește sub ochii tăi și capătă, pînă la urmă, un nume. Cum să vorbești despre asta? Privea omului dinafară se simte ispitită să așeze faptele de muncă, acelea care dau aici materiei numirile ei noi, pe un registru amplu unde ele transpar alături, își recapătă valoarea, devin ceea ce sînt cu ade-vărat — adică fapte de eroism. Cei de aici, 1 000 de brigădieri ai Șantierului Național al Tineretului, le tin pe palme fără să se mire. „Am făcut asta și asta”, spun ei și nu adaugă nimic constatări.

George Fintineanu, comandantul brigăzii de tineret energo-montaj, centrală, asculta de la locul său, tăcut, ceea ce se

BĂIEȚII CARE CONSTRUIESC „PORTILE”

Mihai Foltache: „Este cazul să fim seceri cu noi înșine”

spunea în legătură cu „asigurarea condițiilor de punere în funcțiune a primelor agregate” și cu „scutirea termenelor parțiale prevăzute în grafice” ca și cum n-ai fi avut nici un merit în asta. Și totuși, el fusese acela care, împreună cu băieții lui, a dormit nopți de-a rîndul pe pufosică, lîngă agregate, ca să nu piardă timp cu drumurile, ca să se odihnească doar atît cît îi era absolut necesar, furîndu-i vremea oră după oră, pînă cînd orele acelea au format cu toatele avansul despre care era vorba acum. Desigur, fiecare avans poate fi raportat la o cifră. Cele 6 luni avans ale agregatelor fac 300 000 de lei ori 130 de zile.

După încheierea dării de seamă în sală se făcuse liniște. De ce, m-am întrebant, asistăm și aici la oarecare ezitări cînd se trece la înscrierile la cuvînt? Abia cînd au început discuțiile mi-am putut răspunde. Pentru că în pofida tuturor evidențelor, împotriva ceremonialului de la început care prevestea bilanțuri festive, delegații la conferință nu veniseră acolo să se laude și fiecare căuta în sinea lui totul potrivit al lui să laudă.

— Raportăm, spunea rîsănit Anton NICOLAESCU, comandantul brigăzii de electricieni din șantierul II-baraj, că ne-am făcut datoria la barajul deversor. Ne angajăm să nu pătăm niciodată, oriunde ne-am duce, prestigiul pe care l-am cîștigat aici.

PROCES VERBAL SENTIMENTAL

DINTR-O CONFERINȚĂ DE ALEGERI

lor amănunte, ei sînt cei dinții care suportă consecințele acestor amănunte, și sînt aceia care se cunosc abia de pușoi încît știu cîi poate duce fiecare. De la distanță, o greutate pare să apese constant pe umerii tuturor. Dar numai cei care o și poartă pot spune a cui încredere se investe în contratimp cu a celorlalți. Pe măsura ce amărăsăm lucrurile la cuvînt înțelegem că impresia festivă de la început își avea în concepția fiecărui participant niște garanții foarte precise. Ei veniseră acolo la o conferință de lucru și nu la un spectacol ocazional, iar caracterul de lucru nu se conturează decît prin disecarea amănunțită a vieții.

— Să nu ne lăudăm, cerea Mihai FOLTACHE. N-are nici un rost. Să le vedem pe toate așa cum sînt. Este cazul să fim severi cu noi înșine. Să stragem tuturor atenția asupra necesității ca utilizarea să fie bine întreprinsă. Unu n-o fac. Și e vorba de oameni obștești. Asta s-o înțelegem aici, în conferința noastră. Nu se răspunde cu promisiuni la chemările clubului cînd e vorba să desăvîșim activitatea brigăzilor artistice. Sînt cîteva dămireturi în colunze unde desuște dezordine.

— Sigur, accepta Nicolae COJOCARU, munca culturală trebuie să fie folosită ca o piargină pentru instaurarea disciplinei de producție și asta e valabil și pentru noi, cei din atelierul mecanic.

— Conștința desigur, sublinia și Vasile BOANȚA, de asta trebuie să ne preocupăm mai mult. Sînt abateri mai puțin în ultima vreme, nu zic. Dar mai sînt, și dacă ne gîndim bine la hidrocentrală vor începe curînd finisajele. Și în ceea ce ne privește? Noi abia de acum încolo vom porni la lucru. Sistemul pregătit pentru drumul acesta? De ce să se spună: PAL, VINE CE A POARTAT EL ACOLO.

— Să putem accentua pe educație, să ne vadă că la Porțile de Fier s-au format oameni întregi.

— Și astfel se explică de ce în dezbateri, nimic n-a fost uitat. Nici faptul că vin pe șantier și se încadrează ca brigădieri absolvenți de școală profesională cum

totuși exemplele nominale. Chiar și mai tîrziu, cînd au început discuțiile n-ai fost ușor să remarci faptul că nici participanții la dezbateri nu se gîndeau să le steie. Altfel spus, nu putea trece neobservat.

— E bine așa, s-a remarcat încă în conferință.

— Această unitate de concepție se dovedea a fi interesantă pe un raportament foarte bine consolidat. Pentru că dacă nu erau vehiculate toate de oameni, nu lipseseră în schimb acei ceva capabili să le înlocuiești, să le înglobeze în autoritatea unui pronume cu rezonanță mult mai vastă — NOI.

— NOI, afirma ing. Gheorghe PANAITESCU, se aducera aici contribuția la realizarea unui obiectiv hidroenergetic cunoscut în toată lumea.

Dumitru PANA se încadră în treburile U.T.C. din șantierul I-baraj uzină, lotul prefabricate.

— Fapta organizației noastre e mare, spunea el. Măști din voi ați trecut pe acolo. Vreți 200 de milioane de lei. La NOI și-au luat caracterele de munșteri calificăți sau prin NOI, printre NOI au învățat să munștreze în organizația noastră au devenit munșteri și organizația noastră i-o depășim cu ritmul muncii.

La barajul deversor s-au turnat anul trecut 27 000 tone de beton. La anul acesta s-au turnat 30 000 tone într-o singură lună. Pentru că escavatoarele au fost executate mereu în avans față de grafice. Pentru că le-a fost creat: celălalt, mereu, front nou de lucru.

— Pentru că spunea Petru MIKE, secretarul comitetului coordonator U.T.C. pe Sistemul comandament Șantierului Național al Tineretului, NOI, tinerii de la loturile macarale, electric, prefabricate, baraj-energo-montaj din șantierul II-baraj și I-centrală re-am strădui să nu avem abateri și nici absențe nemotivate, să ne aducem din plin contribuția la executarea fiecărei lucrări.

Un pînțen de sîncă la îndepărtarea căruia se crezuse că vor fi necesare 10 zile

Electricienii

a fost înlocuit de către tinerii de la șantierul II-baraj în numai două zile.

— Fîrîr-o concentrare a eforturilor, spunea Dumitru MATEUȚA. Recunoșc, e impozabil să pleci de pe șantier la 3 și nu la 6. Dar NOI ne-am strîns cu toții laolaltă într-o consfățuire de lucru a organizației. Cîndi munștre. „Măi, ne-am întors, facem treaba în zece zile, sau în cîte?”. Am isprăvit-o în două. Altfel, hotărîrea noastră a fost să lucrăm și duminică. Și am lucrat.

Nu este o renunțare la recunoașterea meritelor fiecăruia în parte. Dimpotrivă. Acel NOI care contopește într-o masă unitară, dinamică, definiță print-o maximă coeziune, tineri și organizație U.T.C., este bogat tocmai datorită acestei abtăpîri iar sensul muncii fiecăruia capătă abia acum sensul social profund care îi dă valoare.

Acel NOI este o sinteză a contribuției tinerilor la realizarea de către constructori a unei producții globale cu peste 12 milioane lei mai mare decît aceea planificată a reducerii prețului de cost al lucrărilor cu aproape 2 milioane lei. Acest NOI ste expresia celor 16 075 tone echipamente instalate de colectivul de montatori, autorii unui beneficiu de 600 mii lei peste sarcina contractuală. Acest NOI poate fi, desigur, individualizat pentru că Ion CIOCOIU și Gheorghe DINUȚI, instalatori în centrală, fierarii-betonști Constantin TOMA și Ștefan PĂCALĂ, de

la prefabricate, sudorițele Viorela CUIBA și Tudorița BOBU, ing. Ion DOBRE, șeful lotului baraj energo-montaj, mecanicul Constantin BOROI, de la platforma de derocări subacvatice, electricienii Gheorghe BIZGOI și Nicolae ENACHE și alții alții asemenea lor, sînt tocmai fîrîre rezistente din care se țese acel NOI atotcuprînzător. Poate că nimic nu exprimă mai conștin și mai limpede lucrul acesta decît concluzia cuvîntului roștit de Dumitru Pana.

— Vin unii, povestește el, se uită în dreapta, se uită în stînga, pe urmă se uită la noi și cînd ne vîd așa de tineri, normal, se miră: „Cum le-ați făcut?” Uite, NOI toți, împreună, cu miinile astea le-am făcut!

Noi toți, adică organizația.

Nu-i cunoaștem. Nu știm exact cine sînt, dar nici nu-mi era prea greu să le presupun identitatea. În sală, printre tinerii cu obraji arși de soare și de vînt, unii veniți în sala clubului de la dreptul de la lucru, în salopete mirosind a ulei, a praf de ciment și a cabluri electrice se aflau bărbați cu fețele încrețite de riduri, cu frunțile însemnate de semnele deselor încurcături, cu părul încrîunat. Era chiar ușor de înțeles că la lucrările conferinței organizației U.T.C. luau parte, ca invitați, numeroși conducători ai punctelor de lucru, ingineri-șefi de șantier, șefi de loturi, maștri, oameni cu o îndelungată experiență de constructori. Erau acolo, în sală, și primul-secretar al comitetului municipal de partid împreună cu încă unul din secretarii aceluiași comitet, și lîngă el l-am văzut pe ing. Nicolae MĂNESCU, directorul general al grupului de șantier de la Porțile de Fier. Nici unul dintre ei, și cu atît mai puțin ing. Nicolae Mănescu, pe care l-am urmărit îndeaproape, nu făceau parte din acea categorie de oameni care să nu descopere pentru fiecare oră a programului lor de muncă o utilizare pe cît de precisă pe atît de importantă. Mi s-a întimplat să constat, uneori, că reuniunile de lucru ale tinerilor nu se bucură de atenția cuvenită a conducătorului de întreprindere, să ascult opinii, evident discutabile, în legătură cu însemnătatea unor asemenea evenimente, să vadă chipuri plătite de ceea ce se înțelegea a fi o îndatorire protocolară, formală, priviri furisate spre acele ecarosimiculi. Nimic din toate acestea la directorul general al grupului de șantier de la Porțile de Fier. Atenț, preocupat să păstreze și să interpreteze pentru sine tot ceea ce afirmam, sustinea sau solicita tinerii, reflectînd în mod vizibil asupra fiecărui cuvînt roștit de delegații la conferință, ing. Nicolae Mănescu consolida pentru mine prezența sa acolo ceea ce recunoșcuse și în alte împrejurări. Faptul că brigadierii Porților de Fier dincolo de ponderea numerică, garantează, ca prezență calitativă aplicarea în practică a soluțiilor pe care conducerea tehnică le preconizează. Că aro convingerea fermă a repartizării egale a responsabilităților între sine și tineri în construirea obiectivului, că știe bine că această responsabilitate apasă la fel pe umerii săi, dar și pe umerii tinerilor. Tinerii l-au pus directorului general întrebări legate de viitor, l-au cerut sprijinul pentru continua lor pregătire profesională prin adoptarea unor forme noi, au cerut amănunte în legătură cu obiectivele pe care, poate că le vor realiza împreună și directorul general le-a răspuns cu gravitatea, atenția și respectul pe care le poartă în orice împrejurare tinerilor constructori de pe șantier.

— Vom forma eșaloane noi de dulgheri, zidari, mozaicari, fierarii-betonști. Vom lucra la baraj pînă în martie. Dar și după aceea vor fi destule de făcut. În viitorul plan cincinal se vor dubla, după cum știți, investițiile, deci și volumul construcțiilor va fi mai mare. Vom avea de construit un baraj pe Cerna, de 110 m înălțime, o centrală cu mal multe baraje pe Tismana, vor începe în curînd lucrările hidrocentralei de la Ostrovul Mare. Este concepută amenajarea integrală a Dunării cu hidrocentrală. Veți fi continuatorii ștafetelor care pornește în jos, pe fluviu, de aici, de la Porțile de Fier.

Era răspunsul potrivit cu hotărîrea conferinței care se angajase printr-unul din delegații ei: „Noi, tinerii de aici de pe șantier care avem școala Porților de Fier sîntem gata să construim mai departe și alte obiective la fel de mari!”

Pagină realizată de MIRCEA TACCIU Fotografii: ION CUCU

Lumea noastră

Dialogul nostru cu prof. univ.

RADU FLORIAN,

de la Universitatea București

Un subiect care preocupă lumea modernă

DEMOCRAȚIA

● NOTIUNEA EXISTĂ DE CITEVA MII DE ANI. DE CE O MAI DISCUTĂM, AZI? ● SPUNEM: DEMOCRAȚIA NOASTRĂ ESTE SUPERIOARĂ. NE CONTRAZICEM, OARE, ATUNCI CIND, TOT NOI, AFIRMĂM NECESITATEA PERFECȚIONĂRII EI?

revoluționare, în care o parte însemnată a omenirii făcuse socializată, în care se manifesta lupta popoarelor pentru eliberarea națională și socială, fiind modificată important, în diferite planuri se înregistrează chiar în interiorul societății capitaliste, care pune în termenii ei mai săracii și mai categorici, chestiunea unei organizații politice în stare să exprime nevoile majorității membrilor unei societăți. Or, problema democrației este, prin însăși etimologia termenului, tocmai problema acestei organizații. Aceasta înseamnă nu numai dezbaterea pe plan teoretic, ci și căutările practice asupra formelor de acțiune socială. Pozițiile, adesea violente contradictorii, au generat de motive subiective și unii dintre democrații cunoscute și pe cele cunoscute forme foarte variate și nu o dată, chiar formele asemănătoare pot avea un conținut diferit.

— În această discuție, literatura social-politică operează adeseori comparații între diferitele tipuri de democrație. Cu precădere între „democrația burgheză” și „democrația socialistă”. Mai puțin presărită în domeniul filozofiei, unor tineri li se pare că aducerea problemei mai aproape de ceea ce îi interesează ar solicita un răspuns la întrebarea, dacă într-o societate dată, democrația există ori nu există... — Științific, chestiunea nu se pune și nici nu se poate pune astfel. Democrația burgheză, ca și democrația socialistă desemnează realități social-politice care nu pot fi, nici într-un caz, nici în celelalte, negate. Alternativa propusă ar putea fi luată în considerare doar pe terenul unei concepții abstracte, generale, al democrației așa-zis ideale, la care se referă chiar „Manifestul” lui Marx și Engels. Cât timp

să vorbim de idealurile democrației pe fundalul unui anumit mecanism social constatăm că există o democrație burgheză, o democrație socialistă etc.

— Dintre ele sunt însă deosebit fundamentale, Democrația burgheză stăruiește înțeleșele unei minorități, ale burgheziei. Principiul egalității membrilor societății, pe care-l proclamă, nu se referă la domeniul economiei, la relațiile economice, de aici rezultând și caracterul formal al multor libertăți și drepturi în ordinea burgheză. Numai socialismul realizează, prin lichidarea proprietății private, democrația pe țărîm economic și tocmai aici se află premisele conținutului real, mai profund al democrației socialiste, superioritatea acesteia.

— Superioritatea democrației socialiste în raport cu cea burgheză este pentru noi incontestabilă, evidentă. Cum se explică totuși, tovarășe profesor, faptul că unii tineri pot să dobîndească o imagine deformată despre democrația burgheză?

— Dacă mai sînt astfel de cazuri, ele se datorază, după părerea mea, unei necunoașteri a realităților lumii capitaliste, ori influenței unor canale propagandistice a căror misiune este tocmai deformarea acestor realități. Fapt e că democrația burgheză, privită de departe și la suprafață, poate trezi un fel de miraj. Predominant formală, ea accentuează unele manifestări exterioare ale libertății, cu iz spectaculos chiar, care pot deruta... Trebuie înțeles însă că între asemenea „libertăți” și libertatea de decizie, participarea la decizia politică, există o distanță enormă. Văzută din prisma conținutului drepturilor și libertăților specifice democrației burgheze, opinia unei persoane care trăiește intens astfel de democrație. Sociologul M. Duverger relevă

organelor locale ale puterii și introducerea unor noi forme de conducere, de organizare în domeniul economiei, largirea atribuțiilor organizațiilor obștești, investite în această perioadă chiar cu dreptul de inițiativă legislativă. De o importanță fundamentală este faptul că partidul nostru conduce procesul de largire a democrației socialiste nu prin mijloc administrativ, ci prin-o activitate menită să convingă și să organizeze. Înțelegerea largimilor de expresie și a unor posibilități de vedere variate se realizează în condițiile noastre printr-un proces, în care se are în vedere îmbinarea acestora cu o mare responsabilitate socială și individuală, în așa fel încît să nu fie prejudiciate interesele colective, să se stabilească o corelație corectă între interesele generale ale societății și libertatea, demnitatea fiecărui individ.

— Se spune frecvent, tovarășe profesor, că în ordinea socialistă există cea mai largă democrație. Pe de altă parte se vorbește, ca de un obiectiv al preocupărilor partidului și statului despre largirea democrației. Unii tineri sînt tentați să vadă aici o neconcordanță. Dumneavoastră ce părere aveți?

— Că democrația socialistă, rezultat istoric al procesului revoluționar de cucerire a puterii de către clasa muncitoare, este cea mai largă democrație, am arătat mai sus. Pot fi aduse numeroase alte argumente. Pe de altă parte, însă, și largirea acestei democrații este, cum o dovedește însăși experiența, o problemă reală. Doar în cursul unui astfel de proces, elemente ale democrației socialiste care apar și se manifestă inițial ca premise, ale acestora, ca potențe, ca virtuți, pot deveni și trebuie să devină realități pe fo scară cit mai largă.

— Largirea democrației și democratizarea este oare unul și același lucru?

— Evident că nu, deși unii pot face, tendințios, eroarea de a le confunda. Largirea, e procesul firesc, cursiv, ceea ce nu înseamnă lin și recedimul, despre care discutăm mai sus. Democratizarea, dacă se referă la o ordine unde democrația e implicată natural, sau, ar putea să însemne depășirea unui impas, a unei perioade în care, din motive cel mai adesea subiective, arbitrare, democrația socialistă a fost împiedicată să se manifeste plenar.

— Tovarășe profesor, unii tineri își pun și următoarea întrebare: dacă se depun eforturi pentru perfecționarea democrației înseamnă că democrația însăși cunoaște niste limite. Putem vorbi despre o asemenea realitate la noi?

— Evident, avem ce perfecționa, deci există și laturi ale organizației vieții sociale care n-au atins treapta spre care aspirăm. Democrația noastră este însă prin natura ei perfectibilă și în mod vizibil se și perfecționează de la o zi la alta. Tocmai prin faptul că reconștem deschiși lipsurile, deficiențele și căutăm curajul pentru înlăturarea lor, democrația noastră socialistă este reală, își afirmă superioritatea.

— Care poate fi rolul tinerilor în acest proces?

— Imens! As vrea să-l rezum într-o așertune deosebit de utilizată de filozofi: o acțiune (în cazul acesta perfecționarea democrației) nu poate fi sprijinită efectiv decît prin acțiune. A fi alături de partid, a te dovedi responsabil în tot ceea ce faci, în muncă, în aplicarea legilor, a-ți afirma o poziție militantă, curajoasă și principială în promovarea echității și dreptății sociale.

OAMENI, IDEI, IDEALURI

de ION FELEA

Dintotdeauna, marile personalități au fost animate de idei mari — pentru a căror împlinire și răspîndire au militat necontenit. Acum, în pragul Semicentenarului Partidului Comunist Român, aducem un omagiu celor care, de-a lungul vremurilor, slujind idealurile cele mai înalte, au dus o luptă aspră pentru libertate, pentru independența națională, pentru progres social. Incepem astăzi cu unul dintre premergătorii:

Eugen Lupu

Unii trec ușor peste acest nume simplu și grav: Eugen Lupu. Este vorba însă de unul din primii noștri socialiști, de un tânăr student călăuzit în scurta sa viață de un înalt ideal etic: socialismul.

Își însușise în așa fel ideile cele mai înalte ale vremii, ideile socialiste, încît pentru ele, pentru răspîndirea lor, ardea ca o flăcără. Cînd venise la Iași, în 1874, revoluționarul de viață veche, în același timp membru al Internaționalei I, revoluționar Zamfir C. Arbore, avu la el o adresă conspirativă: Eugen Lupu, strada Sava, nr. 3, Iași...

Eugen Lupu își însușise cu înfăptuire ideile socialiste încă din anii de liceu, după înabuzirea în singe a Comunei din Paris. Deși avușese o copilărie plină de lipsuri și o constituție slabă, la Facultatea de drept din Iași, depunea o muncă aprigă de a-și însuși o cultură trairică. Datorită ideilor sale socialiste, întimpina multe greutăți la examene. Cu mari eforturi, în data de 18 iunie, cînd se termină studiile, și mai greu i-a fost să capete o slujbă la tribunalul din Vaslui. Dar nu aceasta îl frămînta. I se parea meru că activitatea sa e palidă. Cînd la clubul studențesc din Iași văzuse că studentul Gheorghe Nădejde își manifesta simpatia față de revoluționari, Eugen Lupu scoase din toate buzunarele broșuri de propagandă, cu rugămîntea de a le arăta și fratelui său, Ion. Mare bucurie îl cuprinsese atunci cînd reușise să aducă la socialism pe frații Nădejde și pe alții din asazisul grup de „tineri conștiinți”. Bucuria acestora o împărtășise, printr-o scrisoare, și lui Nicolae Codreanu.

Hărțuit de boala și de mai marii săi în magistratură, care în vremea aceea nu îngăduiau un judecător cu idei socialiste, Eugen Lupu își manifestă, totuși, față de mîndrie, crezul său într-o societate nouă, socialistă. La începutul anului 1879, alături de alți intelectuali progresiști, iscăliște un protest, aprut și în presă, împotriva încălcării ultimii doctrine a lui Nicolae Codreanu de a fi înmormîntat fără ceremonie religioasă. Tot în acest an luase parte la prima Conferință pe țară a mișcării noastre socialiste în care se luase hotărîrea de a se activa atît în mijlocul muncitorilor, cit și în rîndurile tineretului studios.

Nevoind să-și abandoneze idealul socialist, fusese transferat tocmai la judecătoria din Sulina. Acolo, în preajma bălților, cu plămîni sfîrtecați, Eugen Lupu mai trăi, chinuit, pînă-n ziua de 30 ianuarie 1883. Avea numai 28 de ani!

Amintind cu multă căldură de Eugen Lupu, Gh. Nădejde scria în „Lumea noastră” din 1935: „Pe acest semănător neobosit zic să nu-l uităm”. N-a fost uitat nici atunci; nu este uitat nici acum. Comuniștii își amintesc cu respect și recunoștință de premergătorii revoluționari, de cei care au aruncat sămînta socialistă cu rod bogat în vremurile noastre.

HIPPIES

● PHILIP MANDELKORN: „TEORIILE HIPPIES DESPRE VIAȚA FĂRĂ BANI ȘI IMPARTĂȘIREA BUNURILOR SÎNT NAIVE ȘI LIPSITE DE VREUN TEMEI”.

● ADRIENNE PAULY: „FOLOSIREA DROGURILOR ESTE O GREȘEALE FATALĂ A FILOZOFIEI HIPPIE”.

● EDITORUL LUI PORTLAND OREGONIAN: „DE CE ADMITEM ACEST PUTREGAI ȘI ACEASTA MURDĂRIE CARE SÎNT HIPPIES?”

PE BANCA ACUZAȚILOR

Eroi ai unei comedii groteske și nedemne — iată, aceștia sînt hippies!

Pornind de la o anchetă a ziarului „Times”

CINE SÎNT HIPPIES, CE VOR EI ȘI ÎNCOTRO SE ÎNDREAPTĂ?

Intenția noastră de a arăta cine sînt în realitate hippies porneste de la faptul că — în necunosțință de cauză, ademeniți sau induși în eroare de aspecte de suprafață, influențați de o greșită interpretare a fenomenului respectiv de către teoreticienii care îi găsseau în exclusivitate sensuri pozitive — unii tineri pot fi tentați spre imitație.

Asadar cine sînt hippies? Frecventă acestei întrebări demonstrază că răspunsurile nu sînt nici ușoare și nici simple. Ziarul „Times” a delegat mai mulți reporteri pentru a întreprinde o anchetă asupra acestui subprodus social, în majoritatea marilor orașe americane și în unele capitale europene. Așa cum recunoșc editorii reportajelor despre hippies — reunite într-un volum care a fost tradus în limba franceză — „fenomenul fascinează și alarmează, amuză și irită”.

În reportajul intitulat „Copiii flori”, caracteristicile hippies sînt prezentate ca decurgînd din generația beat: dispreț pentru moravurile sexuale admise, predilecție pentru drog, pasiune pentru vagabondaj, înclinație spre misticism oriental. Deosebirile nu sînt esențiale. În privința culorilor, la North Beach — cartier beat lângă San Francisco (n.r.) — există un mozaic alb-negru. Negrul a fost culor-

rească părul și barba, umbliă dezordonată pentru a demonstra „vitalitate” și a se solidariza de societatea contemporană, de a sugera că nu se lasă influențați de logica tradițională. Comunică între ei prin cuvinte destinate, agită stilul goale de bere în ritmul obsedant al tonurilor și poartă perle multicolore, ineale în urechi, sandale și blue-jeans; manifestă satisfacție pentru promiscuitatea în care trăiesc, formînd o lume bazată pe un anume fel de amicitie și comunitate a bunurilor, într-o atmosferă de confuzie generală.

MIRAJUL DROGULUI...

O firmă farmaceutică a publicat o lucrare intitulată „Abuzul de droguri sau călătoria în țara de nicotină” — în care se arată: „Timpul, spațiul, imaginiile și sunetele sînt deformate. Un eveniment banal poate lua o importanță supranaturală”. Este cert că sub influența drogurilor, hippies ajung la depravare, la dezorientare morală. „L.S.D.” — observă Philip Mandelkorn — a ieșit din laborator fără a striga „pășește” și s-a scufundat în virtutea filozofiei hippie”. Iar Adrienne Pauly adaugă: „Spitalele înregistrează din ce în ce mai multe cazuri de psihoze cauzate de L.S.D., — comportamente stranii, gîrcă sau panică cronică, dorința de a se ucide sau de a ucide pe alții”. În anumite cazuri halucinațiile cauzate de droguri continuă mai multe săptămîni. Folosirea drogurilor este o greșală fatală a filozofiei hippie”.

„Hippies — scrie „Times” —

nu vor să știe de riscurile la care își expun sănătatea și viitorul. Putîni dintre ei sînt, într-adevăr, se anume căută, ceea ce sacrifică — conștient sau inconștient — în scăutările lor este incalculabil”.

IMORALITATEA UNEI „MORALE”

Hippies vorbesc despre moralitate, însă — potrivit constatărilor făcute de cei care le-au cercetat viața — rareori dau dovadă de această virtute. „Acești tineri — declară Roger Heyns, directorul Universității Berkeley (S.U.A.) — joacă o comedie pentru a fi înținuți de alții”. Iar Frank Gellin, de la „Washington Evening Star”, scrie: „Sînt niste sarlatani. I-au ceclutății, injurîndu-l: „Te detest, dar încașez ceclul tău... „Consideră că nu au nici un drept a se plînge că nu sînt recunoșcuți”, continuă Gellin.

Mai mulți comentatori de presă susțin că așa-zisa libertate „deplină” a moravurilor — supra care declară că tind hippies — „duce, în fapt, la încălcarea oricăror norme de civilizație umană”.

iați care se deghizează ca pentru carnaval și trăiesc ca fantomele”.

CUM SA-I ADMITEM?

Istoricul Arnold Toynbee se întreba în urmă cu citiva ani ce se va întîmpla cu mișcarea hippie. El opinea că hippies se vor schimba: „Inactivitatea lor actuală va fi un factor determinant: este foarte plictisitor să nu faci nimic o vreme îndelungată”. Și, într-adevăr, hippies au început să se schimbe, dar în alt sens decît cel pozitiv. De la non-violență au trecut la infracțiune. Șeful poliției din San Francisco îl condamnă pe hippies, spunînd că în cartierele locuite de ei, „se manifestă o deosebită tendință pentru încălcarea legilor, tentative de omucidere și de violență”. „Inactivitatea lor actuală va fi un factor determinant: este foarte plictisitor să nu faci nimic o vreme îndelungată”. Și, într-adevăr, hippies au început să se schimbe, dar în alt sens decît cel pozitiv. De la non-violență au trecut la infracțiune. Șeful poliției din San Francisco îl condamnă pe hippies, spunînd că în cartierele locuite de ei, „se manifestă o deosebită tendință pentru încălcarea legilor, tentative de omucidere și de violență”. „Inactivitatea lor actuală va fi un factor determinant: este foarte plictisitor să nu faci nimic o vreme îndelungată”. Și, într-adevăr, hippies au început să se schimbe, dar în alt sens decît cel pozitiv. De la non-violență au trecut la infracțiune. Șeful poliției din San Francisco îl condamnă pe hippies, spunînd că în cartierele locuite de ei, „se manifestă o deosebită tendință pentru încălcarea legilor, tentative de omucidere și de violență”.

Intr-o scrisoare a editorului lui „Portland Oregonian” din 31 iulie 1968, se dezvoltă ideea necesității stăpînirii fenomenului hippie: „De ce admitem acest putregai și această murdărie, care sînt hippies în acest frumos oraș? Acei care profanează steagul nostru, care refuză să muncescă, se fîlesc cu libertatea lor sexuală, împășează burlile lor murdare și rînuiesc în parcurile publice, nu merită nici milă, nici considerație. Contribuabilul deja supracîrcat să pună capăt acestui acti-un. Dacă fiecare aras le-ar da un brînză afară, eventual fără nici un loc sub soare, ei s-ar dezmetici și ar afla ei sînt de proști și de dezgustători!”.

Biblioteca

CE PERICOLE AMENINȚĂ CUNOAȘTEREA ?

Filozoful contemporan Jean Plaget avertizează că aceste pericole se profilează în jurul frontierei care desparte verificarea de speculație. Pentru mîile de cercetători și studenți de „intelecțiune” sau de „cunoaștere” propriu filozofiei nu mai e o problemă de lux ci o chestiune vitală deoarece ea condiționează eșecurile sau succesele eforturilor lor.

(Jean Plaget, Intelecțiunea și filuzile filozofiei, Ed. Științifică 1970).

„DE LA HEGEL SE POATE PORNI ȘI ASTĂZI...”

...pentru că este filozoful modern cel mai apropiat marxismului și gîndirii progresiste. Concluzia aparține acad. G. I. Gullian. Din perspectiva problemelor și cerințelor epocii noastre — a rătăcirii omului — din conștiința lucidă a complexității ei, din trăirea tensiunilor și contradicțiilor inevitabile, din contradicțiile stimulatoare încă existente între înălțimea valorilor surse care tindem și ureșii pe care ne aflăm crește interesul adiac genului lui Hegel.

(C. I. Gullian — Hegel sau filozofia critici, Ed. Edemitei, 1970)

URMUZ ȘI KAFKA — ACEEAȘI FAMILIE SPIRITUALĂ

Urmuz a fost un premergător al dadaismului, supracrealismului etc., ci mai curînd al literaturii absurduului. Urmuz, ca și Kafka, mai mecanic și mai grotesc, după expresia lui Eugen Ionescu; mai mult, el este creatorul unor noi expresii un virtuoz al paralogismului și umorului absurd.

(Nicolae Balotă, Urmuz, Ed. Dacla, 1970)

Pașină realizată de GEORGETA RUȚĂ și ADRIAN VASILESCU

de peste hotare

Sofia în așteptarea înalților oaspeți români Relatări ample despre România în presa bulgară

SOFIA — Corespondentul Agerpres, Gheorghe Ieva, transmite: Sofia se pregătește să întâmpine într-o atmosferă de sărbătoare delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al României, care face, începând de miercuri, o vizită oficială de prietenie în R. P. Bulgară.

Cu acest prilej, presa bulgară, posturile de radio și televiziune publică și transmit articole și reportaje, bogat ilustrate, reievind marile izbăviri dobândite de poporul român, sub conducerea partidului, în opera larg desfășurată a construcției socialiste, aspecte ale colaborării frățești bulgaro-române.

Ziarul „Rabotnicesko Delo” interesează, pe un întreg subsol, note de drum de la trimisul său special în România, Koliu Kolev. Vorbind despre hidrocentrala de pe Argeș și dezvoltarea orașului Pitești, care s-a transformat într-un centru al industriei petrochimice, autorul subliniază: „Chimia și energia — iată prima întâlnire cu România, unele din cele mai mari eforturi ale ei și unele dintre cele mai grandioase succese ale actualului cincinal... Merită relevat faptul că din 1960 și până în prezent producția de energie electrică a crescut de la 7 miliarde 650 milioane kWh la 31 miliarde 509 milioane kWh. Ce pas uriaș! Asemănător celui de pe Argeș”.

Marile succese obținute pe plan economic, îndeosebi în cel industrial, constituie și tema corespondenței din București publicată în „Zemledsko Zname” sub titlul „Republica Socialistă România în ritm cu timpul”. „Peisajul României vecine se schimbă necontenit. S-au înălțat și cresc numeroase uzine și întreprinderi industriale, gospodării de stat, cooperative agricole și stațiuni de mașini și tractoare”. Autorul face o paralelă între trecut și prezent, evidențind distanța imensă care separă România de ieri de cea de azi. Vorbind despre industrie, autorul arată că „în ani puterii populare, ea a devenit o ramură conducătoare în economia națională, influențând întreaga dezvoltare a societății”. După ce arată, prin ci-

fre, creșterea ponderii industriei în realizarea avântului național, autorul relevă că modificările structurale impun introducerea progresului tehnic în întreaga economie națională.

„Voceri Novini” publică un mare grupaj cu realizări din diferite domenii de activitate din țara noastră. Se arată, astfel, că uzinele constructoare de mașini au îndeplinit înaintea de termen planurile lor de producție în perioada 1966—70 pentru o serie de articole deosebit de importante pentru economia națională. O altă știre informează despre inaugurarea sau apropiata dare în folosință a celor 27 de noi întreprinderi ale industriei ușoare în actualul cincinal. „Poviriv specializatorilor, menționează printre altele ziarul, anii 1966—70 sint cei mai rodnici pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a industriei ușoare.”

„Prietenie” (în limba bulgară și română) este titlul reportajului lui Apărut pe prima pagină în ziarul „Kooperativno Selo” și în care se descrie orașul Brăila ca centru de desfășurare a activității revoluționare bulgari pentru eliberarea țării lor de sub jugul otoman. Autorul prezintă apoi și noua inițiativă a Brăilei. Bătrânul oraș dăruiește este evocat în reportaj și pentru faptul că aici a luat naștere asociația care mai târziu a devenit Academia bulgară de științe. Subliniind că „Brăila este nu numai un mic sector al trecutului prieteniei și colaborării dintre cele două popoare”, autorul interesează date despre creșterea volumului de schimburi de mărfuri româno-bulgare, arătând că grupuri mixte din cele două țări studiază posibilitățile unei cooperări de viitor în domeniul industriei alimentare, în agricultură, construcțiile de mașini, în producția de mașini textile, motoare Diesel, construcții navale etc. În realizările celor două țări care construiesc socialismul, se spune în reportaj, există și alte domenii unde experiența vecinului se poate dovedi demnă de urmat.

Note de drum din România publică și ziarul „Trud”, înfățișând aspecte ale noilor construcții din capitala țării noastre. Posturile de radio bulgare consacra emisiuni speciale realizări-

lor poporului nostru, tradițiilor legăturii prietenești româno-bulgare, vastei colaborări pe plan economic, tehnico-științific și cultural.

Televiziunea bulgară a transmis filmul documentar românesc „Riul și Marea”. În cadrul rubricii „În lume și la noi” — emisiunea centrală de actualități a televiziunii bulgare — a fost transmisă marți seara biografia tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Situația din Siria

● Dizolvarea vechii conduceri a partidului Baas ● Declarația noului regim

DAMASC 17 (Agerpres). — Postul de radio din capitala Siriei, unde puterea a fost preluată de generalul Hafez Assad, a anunțat dizolvarea vechii conduceri a partidului Baas în Siria și constituirea unui comandament regional provizoriu. Potrivit unei declarații difuzată de același post de radio, noul comandament regional provizoriu va conduce Siria până la alegerea unei conduceri naționale permanente a partidului Baas. Pe de altă parte, în declarație se menționează că în Siria ar urma să se formeze un guvern al „Frontului progresist”, din care vor face parte elemente grupate în jurul generalului Hafez Assad, reprezentanți ai partidului comunist și ai altor forțe progresiste din Siria. Totodată, va fi convocat un congres național regional al Partidului Baas din Siria în vederea desemnării unui comandament regional care va numi pe seful statului și pe primul ministru. Nu s-a făcut nici o precizare în legătură cu data la care urmează să aibă loc acest congres.

BEIRUT 17 (Agerpres). — Generalul Hafez El Assad și stabili contacte cu fostul ministru de Genral El Atazi și cu ambasadorul Siriei la Cairo, dr. Samy El Doubi, ambasadorul M.E.N. Obiectul acestor contacte s-ar constitui în intenția lui Assad de a încheia un acord cu privire la noul regim.

Sfârșit parvenit din Damasc și reluate de M.E.N. rețeauă de generalul Assad intră în contacte cu unioniștii, socialistii, comunistii și cu alte forțe progresiste pentru a face parte din noul guvern.

● AMBASADORUL Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Teodor Marinescu, a organizat marți după-amiază, în saloanele ambasadei, o întâlnire prietenească, în cadrul căreia a fost prezentat filmul realizat de studiourile „Alexandru Sahia” cu prilejul vizitei oficiale de prietenie făcute în țara noastră de delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice, condusă de A. N. Koshigin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La întâlnire, care a decurs într-o atmosferă caldă, prietenească, au participat V. I. Konolop, membru al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele conducerii centrale a asociației de prietenie sovieto-române, K. V. Rusakov, șeful secției relațiilor externe a C.C. al P.C.U.S., N. P. Firiubin, adjunctul la ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., și alte persoane oficiale.

gătirii conferinței generale asupra securității și colaborării. Gaston Thorn consideră utile „un acord prealabil asupra semnificației subiectelor”, precum și un consens asupra principiilor, cum ar fi, de pildă, cel al „neinterferenței în afacerile interne ale statelor”. În sfârșit, el a menționat necesitatea ca lucrările conferinței să nu constituie „o discuție de bloc la bloc”.

● CU SPECTACOLUL DE GALĂ prezentat luni seara pe scena Operei din Anvers (Belgia), colectivul Operei bucureștine și-a încheiat cel mai lung turneu efectuat până acum peste hotare. Timp de 76 de zile, artiștii români au susținut în Austria, R.F. a Germaniei, Olanda și Belgia spectacolele cu operele „Contesa Maritza” de Kalman și „Lăsați-mă să cînt” de Gheras Dendrino. Numeroase ziare olandeze, sosite în ultimele zile la Bonn, printre care „Hed Parool”, „Utrecht Babyblat”, „Handelsblat” și „De Telegraaf” sînt în evidență participarea a peste 25.000 de spectatori la cele 23 de spectacole susținute de Teatrul de Operă și de Balet București pe scena străvechiului „Carre Theatre” din Amsterdam.

Postul de radio Damasc arată că noul conducător sirienilor are relații cu țările arabe, în special cu R.A.U. Comandamentul regional provizoriu de la Damasc privește cu simpatie și optimism creșterea unei uniuni între R.A.U., Libia și Sudan și va milita ca în Siria să se găsească „locul ei natural” în această uniune.

Declarația exprimă spiritul față de mișcarea respințului palestinez și arată că Siria va depune eforturi pentru modificarea tuturor organizațiilor palestiniene. Pe plan intern, Siria va dezvolta relațiile cu țările socialiste. Agențiile inter-nationale de presă informează, însăși, despre un comunist difuzat la Beirut de Comandamentul Interarab al partidului Baas în care este desemnat un comandament regional care va numi pe seful statului și pe primul ministru. Nu s-a făcut nici o precizare în legătură cu data la care urmează să aibă loc acest congres.

BEIRUT 17 (Agerpres). — Generalul Hafez El Assad și stabili contacte cu fostul ministru de Genral El Atazi și cu ambasadorul Siriei la Cairo, dr. Samy El Doubi, ambasadorul M.E.N. Obiectul acestor contacte s-ar constitui în intenția lui Assad de a încheia un acord cu privire la noul regim.

Sfârșit parvenit din Damasc și reluate de M.E.N. rețeauă de generalul Assad intră în contacte cu unioniștii, socialistii, comunistii și cu alte forțe progresiste pentru a face parte din noul guvern.

● UN NOU MESAJ al organizației clandestine Frontul pentru eliberarea Quebecului — în care se cere eliberarea a 24 de ținuți politici — a fost dat publicității la Montreal. Mesajul afirmă că, în cazul în care cererea nu va fi satisfăcută, membrii organizației vor întreprinde acțiuni teroriste de amploare. După toate probabilitățile, documentul este autentic.

● LA NICOSIA au fost rețeluate, după o întreprindere de o lună, negocierile dintre reprezentanții ciprioților greci și turci în vederea soluționării pe cale pașnică a problemei care constituie Delegația ciprioților greci este condusă de Glafkos Kleridas, iar cea a comunității ciprioților turci de Rauf Denktas.

● REPUBLICA SOCIALISTĂ CECOSLOVACĂ și SPANIA au încheiat un acord cu privire la creșterea reprezentanței consulare și comerciale. Anunță agenția C.T.K. Acordul a intrat în vigoare la data de 16 noiembrie, când a fost realizat schimbul corespunzător de note între ambasadorii celor două țări la Paris.

● LUNI A AVUT LOC LA BERLIN vernisajul expoziției de fotografii „Imagini din România”. Expoziția a fost deschisă de Rudi Kirschner, secretar al Societății pentru relații culturale cu străinătatea. A luat apoi cuvîntul Werner Egerat, membru al Prezidiului Societății. „Din aceste fotografii se poate deduce spiritul creator al poporului român, condus în opera de construire a socialismului de Partidul Comunist Român”, a spus Werner Egerat, care a vorbit apoi despre succesele importante obținute de România în diferite domenii ale economiei, științei și tehnicii și în domeniul social-cultural, despre

„Luna-17” a aselenizat

● LA BORD, „LUNOHOD-1” — UN APARAT SELENAR AUTOPROPULSAT ● IMAGINI TV DIN „MAREA PLOILOR”

Stația automată sovietică „Luna-17” a efectuat la 17 noiembrie, la ora 5 și 47 de minute (ora Bucureștiului), o aselenizare lină în regiunea „Mării Ploilor”. Pe treapta de aterizare a stației a fost instalat aparatul „Lunohod-1”, dirijat de pe Pământ

recepționat semnalele despre aselenizarea lină a stației „Luna-17”. De asemenea, directorul observatorului vest-german de la Bochum, Heinz Kaminski, a înregistrat aselenizarea stației „Luna-1” și a recepționat imaginile de televiziune transmise de aceasta de pe Selena. Potrivit știrilor transmise de Kaminski, calitatea imaginilor este bună, ceea ce este o mîrturie a faptului că aselenizarea și experiențele ulterioare s-au desfășurat cu succes.

După aselenizarea și după verificarea modului de funcționare a sistemelor de bord ale Stației, la o comandă de pe Pământ, la ora 8 și 28 de minute (ora Bucureștiului), de la bordul stației automate „Luna-17” s-a deplasat aparatul „Lunohod-1”, care se deplasează pe suprafața satelitelui natural al Pământului cu ajutorul unui șasiu pe 8 roți. „Lunohod-1” și treapta de aterizare poartă drapelul și fanioanele cu stema de stat a Uniunii Sovietice, precum și un basorelief reprezentîndu-l pe V. I. Lenin.

În vederea efectuării cercetărilor științifice pe suprafața lunară, la diferite distanțe de loc aselenizării, precum și pentru verificarea caracteristicilor de exploatare, „Lunohod-1” este dotat cu aparatul științific, instrumente și sisteme de dirijare, separate pentru legătura prin radio și pentru observații prin televiziune. De asemenea, la bordul lui este instalat un reflector francez pentru cercetarea Lunii cu raze laser.

Dirijarea aparatului autopropulsat se efectuează de la Central pentru legături cosmice la mare distanță de pe Pământ, folosindu-se date cu privire la poziția aparatului și caracteristicile reliefului suprafeței selenare înregistrate prin televiziune. Potrivit informațiilor tehnice, sistemele de bord ale lui „Lunohod-1” funcționează normal.

După cum s-a anunțat de la cunoscutul observator astronomic britanic „Jodrell Bank”, radiotelescopul acestui observator a

Vizita delegației române în R. D. Vietnam

HANOI 17. — Corespondentul Agerpres, Corneliu Vlad, transmite: În continuarea vizitei pe care o întreprinde în R. D. Vietnam, în fruntea delegației guvernamentale române, tovarășul Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a fost oaspetele orașului Haifong.

Conducătorul delegației guvernamentale române, însoțit de tovarășul Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al guvernului, și de alte persoane oficiale vietnameze, a vizitat cartierele orașului, instalațiile portuare și zona industrială Ha Ly, greu încercată în timpul bombardamentelor aviației americane din ultimii ani. Oaspetele român a exprimat cuvinte de înaltă apreciere pentru lupta eroică a apărătorilor Haifongului împotriva agresiunii imperialiste și pentru activitatea de reconstrucție și dezvoltare continuă a orașului.

Conducătorul delegației guvernamentale române a luat apoi parte la dineul oferit în onoarea sa, în stațiunea Do Son, de către Comitetul de partid și Comitetul administrativ din provincia Haifong. Au participat Radu Constantinescu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, Constantin Băbeanu, ambasadorul României la Hanoi, membri și consilieri ai delegației române. A luat parte, de asemenea, vicepreședintele Le Thanh Nghi, ministrul alimentației publice, Ngo Minh Loa, reprezentanți ai autorităților locale din Haifong.

În continuare, a fost vizitat Golful Ha Long, Pretutindeni, în localitățile vizitate, tovarășul Gheorghe Rădulescu și ceilalți oaspeți români s-au bucurat de o primă caldă, prietenească, din partea autorităților și a populației.

● CAMERA REPREZENTANȚILOR A S.U.A. a adoptat o rezoluție în care, recunoscînd drepturile președintelui de a lua hotărîri de urgență în cazuri grave (respectiv de război), cere todată acestuia să raporteze imediat Congresului, cînd dorește să facă uz de prerogative în cauză. Rezoluția, trimisă Senatului după ce a fost aprobată cu 288 voturi cînd s-a fost deschisă în inițiativa Heterului republican, Gerald Ford, care a dezvăluit că nici un președinte american nu a consultat Congresul în legătură cu implicarea S.U.A. în războiul din Vietnam. C. Ford a subliniat că fostul președinte Lyndon Johnson nu a informat nici Congresul și nici opinia publică, în 1964, cu prilejul adoptării așa-zisei rezoluții a golului Tonkin, care l-a permis acestuia să escaladeze războiul din Vietnam.

● MAI multe batalioane ale trupelor regimului de la Saigon, susținute de blindate, aviație și elicoptere au deschis un nou front în Cambodgia, anunță agențiile de presă. Trupele saigoneze au pătruns pe teritoriul khmer în provincia Ratanakiri și au luat un prim contact cu unitățile forțelor populare de rezistență din Cambodgia în apropierea orașului Lomphat, capitala provinciei.

● AGENȚIILE DE PRESĂ relatează, totodată, că lupte puternice au fost din nou semnalate în sectorul din nord al țării, deși comunicațiile militare de la Pnom Penh prezentan această regiune ca „sigură”. Cele mai violente ciocniri, scrie corespondentul agenției Reuter, au avut loc în ceșul Prey Totung, pe soseaua națională numărul 7 ce face legătura cu Kompong Cham, cel de-al treilea oraș ca mîime în țară. În prezent, soseaua este controlată pe diverse porțiuni de către forțele patriotice care au reușit să izoleze. În această regiune, grupuri de soldați ai regimului de la Pnom Penh. Se zăvălește că aeroportul de la Kom-

● INCHEINDU-ȘI DEZBATERILE asupra problemelor dezarmării, Comitetul numărul unu al Adunării Generale a O.N.U. a trecut la abordarea proiectelor de rezoluție supuse spre adoptare.

● ÎN ȘEDINȚA DE MARȚI a Comitetului nr. 1 a fost adoptat cu 91 de voturi pentru, două contra și 6 abțineri, proiectul de tratat al U.R.S.S. și S.U.A. care, interzice plasarea de arme nucleare și de alte arme de distrugere în masă pe fundul mărilor și al oceanelor, precum și în subsolul lor.

● LA MEMPHIS, în statul Tennessee, a avut loc congresul așa numitului Partid independent condus de George Wallace, guvernatorul statului Alabama, cunoscut pentru vederile sale rasiste. Presa americană apreciază congresul ca o tentativă de a da un impuls activității acestui partid în vederea alegerilor prezidențiale din 1972.

● Comentarii nu exclud posibilitatea ca Wallace să-și pună din nou candidatura pentru funcția de președinte, așa cum s-a făcut-o în 1968.

Trupele saigoneze au deschis un nou front în Cambodgia

PNOM PENH 17 (Agerpres). — Mai multe batalioane ale trupelor regimului de la Saigon, susținute de blindate, aviație și elicoptere au deschis un nou front în Cambodgia, anunță agențiile de presă. Trupele saigoneze au pătruns pe teritoriul khmer în provincia Ratanakiri și au luat un prim contact cu unitățile forțelor populare de rezistență din Cambodgia în apropierea orașului Lomphat, capitala provinciei.

● AGENȚIILE DE PRESĂ relatează, totodată, că lupte puternice au fost din nou semnalate în sectorul din nord al țării, deși comunicațiile militare de la Pnom Penh prezentan această regiune ca „sigură”. Cele mai violente ciocniri, scrie corespondentul agenției Reuter, au avut loc în ceșul Prey Totung, pe soseaua națională numărul 7 ce face legătura cu Kompong Cham, cel de-al treilea oraș ca mîime în țară. În prezent, soseaua este controlată pe diverse porțiuni de către forțele patriotice care au reușit să izoleze. În această regiune, grupuri de soldați ai regimului de la Pnom Penh. Se zăvălește că aeroportul de la Kom-

O.N.U.: Drepturile omului în timpul conflictelor armate

Intervenția reprezentanților României în Comitetul pentru problemele sociale și umanitare

● Încetarea crimelor de război, urgența reclamată de respicierea convențiilor internaționale privitoare la interzicerea masacrelor populației civile în timpul conflictelor armate, reglementarea statutului juridic al prizonierilor căzuți din rîndurile forțelor mișcărilor de eliberare națională, scoaterea în afara legii a folosirii armelor de distrugere în masă — sint cîteva din problemele care se află în atenția Comitetului Adunării Generale pentru problemele sociale și umanitare.

● Obiectul central în relațiile internaționale contemporane sublinia delegatul român, Gheorghe Nica, în intervenția sa — este de a pune urgent capăt vărsării de sînge și conflictelor armate în curs de desfășurare, care reprezintă un grav pericol pentru pacea lumii, de a se înceta orice fel de acte de agresiune și a încetec în afacerile interne ale altor state și de a se asigura respectarea deplină a dreptului popoarelor la autodeterminare. Este incontestabil, arăta vorbitorul, că înfăptuirea strictă a obligațiilor statelor de a nu folosi forța sau amenințarea cu forța în relațiile internaționale și de a rezolva diferendele dintre ele exclusiv prin mijloace pașnice, reprezintă o garanție esențială a respectării celor mai elementare drepturi ale omului, ale dreptului la viață și la dezvoltarea personalității sale.

După părerea noastră, aplicarea convențiilor umanitare în vigoare, adărea la ele a unui număr cît mai mare de state și dezvoltarea regulilor care le cuprind, constituie cîte importante pentru asigurarea drepturilor omului în conflictele armate. Prezintă, de asemenea, o deosebită importanță și aplicarea de sancțiuni penale persoanelor care săvîșesc încălcări ale regulilor umanitare, comit crime de război și crime contra umanității, a spus în încheiere delegatul român.

Convorbirile S. A. L. T.

● HELSINKI 17. — Trimisul special Agerpres, Aurel Zamfirescu, transmite: La sediul Ambasadei U.R.S.S. din Helsinki a avut loc marți o nouă întâlnire de lucru în cadrul convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice. În timpul ședinței șefii celor două delegații au făcut scurte declarații, în care și-au expus pozițiile generale asupra temei abordate. Surse ale conferinței au afirmat după ședință, că se poate vorbi de o apropiere a punctelor de vedere. Totodată, sursele au precizat că, pînă în prezent, nu s-a hotărît nimic în ce privește posibilitatea organizării și în cadrul acestei runde a întâlnirilor la nivel de experți.

Următoarea reuniune va avea loc joi, la sediul ambasadei americane. Ședința de marți a marcat împlinirea unui an de la începerea convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice. Dialogul dintre cele două țări a debutat la 13 noiembrie 1969, la Helsinki, prin convorbiri preliminare, părțile propunîndu-și atunci să stabilească procedura potrivit căreia urmau să se desfășoare viitoarele negocieri.

Rehat la Viena, în primăvara acestui an, dialogul a permis, după cum se apreciază oficial, analizarea unui larg cerc de probleme legate de limitarea înarmărilor strategice.

Președintele U. E. O. în favoarea pregătirii conferinței general-europene

PARIS 17 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul lucrărilor sesiunii Adunării parlamentare a Uniunii Europene Occidentale, președintele în exercițiu al acestei organizații, ministrul afacerilor externe al Luxemburgului, Gaston Thorn, a subliniat că, după părerea sa, situația internațională actuală este favorabilă angajării unor convorbiri active între statele europene în vederea pre-

gătirii conferinței generale asupra securității și colaborării. Gaston Thorn consideră utile „un acord prealabil asupra semnificației subiectelor”, precum și un consens asupra principiilor, cum ar fi, de pildă, cel al „neinterferenței în afacerile interne ale statelor”. În sfârșit, el a menționat necesitatea ca lucrările conferinței să nu constituie „o discuție de bloc la bloc”.

● NOTE DE DRUM ● NOTE DE DRUM ● NOTE DE DRUM ● NOTE DE DRUM ●

PRIETENII NOȘTRI — TINERII BULGARI

Bulgaria. O țară pe care, constată abia acum, surprinzătoare, că am traversat-o de la Ruse la Kula la voină; ca itinerariul de sute de kilometri est-vest, Sofia—Plovdiv—Burgas, l-am străbătut pe calea ferată; ca litoralul, cu imaginile lui de basm l-am admirat din rapidele vase turistice „Kometa”; și că, în sfârșit, de la mare la Sofia, am itinerariul de sute de kilometri vest-est, rețelul muntos și desenul ozonoarelor — spectaculoasă peliculă multicoloră — l-am privit prin hubloul de avion... Iar dacă ar fi să ordonăm această sumedenie de imagini, dificultățile de abia de-aici încep, într-adevăr, fiecare din ele, de surprinzătoare cu insolitul lor amestec de istorie și modern. Și s-ar putea începe, foarte bine, cu Plovdiv, Sofia, Haskovo, Pleven, Tirnovo... Spre sud, pe firul de asfalt ce conduce la granița turcă, în plină cîmpia Traciei, Haskovo te surprinde prin culoare și prospețime. Nici n-ai putea crede că locurile acestea sînt de vechi și primitoare, au un frămînt trecut istoric. Bizantinii și otomanii au trecut totul, la vremea lor, prin fo: și sabie. Dar orașul acesta a păstrat spiritul și

căminul bulgare. Vorbește despre această mare catedrală „Presveta Bogoroditsa” construită în 1837, școala bulgară laică înființată opt ani mai târziu, ateneul „Zaria” al pătrunii mare lăcaș de cultură construit în Bulgaria veacului trecut. Populația acestui oraș, astăzi în număr de 70.000, ea însăși cea care l-a făcut istoria, a participat la pregătirea și declanșarea insurjecției din aprilie 1876. Centru al luptelor muncitorești, al grevelor și manifestațiilor organizate de Partidul Comunist Bulgar, Haskovo al zilor noastre s-a dezvoltat ca important centru economic, cultural și administrativ după 9 septembrie 1944. Uzina de construcții mecanice „Tîrîna gardă” și uzina „Hristo Smirnevski”, sint doar două mari unități industriale. Fabrica sa de țigăre furnizează 20 la sută din producția industriei naționale a țigărețelor.

Tinerii — un turist ar fi tentat să creadă că toți cei 70.000 sunt doar tineri — îi vezi și-și simți peste tot, foarte multe dintre ei învață. Și ce altă dovadă că ei înțeleg adevăr învață, deic că la Haskovo funcționează 51 de unități școlare de diverse profiluri. Dar

despre Haskovo și tinerii săi se poate vorbi desigur, mult mai mult, la timpul viitor: anul 1970 a însemnat sfîrșit de etapă în construirea uzinei chimice; a însemnat ritm accelerat în construirea noii fabrici de țigăre, a însemnat proiectul combinatului textil de fibre sintetice. Pe cîiva din tinerii orașului l-am cunoscut în întreprinderea „Vinprom”, acolo de unde vinul și coniacul bulgaresc pleacă în afara graniței, în 54 de direcții. Aveam să-i întîlnesc, apoi în fiecare seară, la „Palatul sporturilor” din centrul orașului, urmîrind partide din campionatul mondial de volei în preliminariile călătoriei în țările străine. „Vinprom”, acolo de unde vinul și coniacul bulgaresc pleacă în afara graniței, în 54 de direcții. Aveam să-i întîlnesc, apoi în fiecare seară, la „Palatul sporturilor” din centrul orașului, urmîrind partide din campionatul mondial de volei în preliminariile călătoriei în țările străine. „Vinprom”, acolo de unde vinul și coniacul bulgaresc pleacă în afara graniței, în 54 de direcții. Aveam să-i întîlnesc, apoi în fiecare seară, la „Palatul sporturilor” din centrul orașului, urmîrind partide din campionatul mondial de volei în preliminariile călătoriei în țările străine.

turneul final de la Sofia. Am știut atunci, în autocarul Haskovo — Sofia, că o părticică a succesului calificării îl datorăm — noi toți cei ce purtăm etica o insignă primită în dar, reprezentînd emblema orașului — acele minunați prieteni. „Elapa Haskovo” n-ar fi deic o sevăntă a vizitelor în Bulgaria prietenească. Și dacă am preferat-o înainte de a vorbi, să zicem, despre pitorescul Tirnovo, despre sta-

ținea sporturilor Rila, despre gara maritimă Varna sau despre străvechiul Plovdiv, ne-a determinat în primul rînd căldura unor legături tineresti, spontane, de neuit.

Este desigur greu să te hotărîști în a alege dintre atitea locuri pline de farmec. Haskovo mi s-a impus preferențelor prin tinerii săi.

VIOREL RABA